

PERGALĖ

Biblijos pamokos paaugliams
(10–14 metų)
Ketvirtį metų, ketvirtas ketvirtis

TURINYS

1. Nuostabūs perspėjimai
2. Šeimos įtaka
3. Dievo sukurtas išgelbėjimo planas
4. Pažado spalva
5. Sekimas vadovu
6. Sienų atstatymas
7. Gerosios žinios skelbimo stebuklas
8. Misionieriai, pirmyn!
9. Pradžioje buvo Žodis
10. Gyvendamas šalia mūsų
11. Dievas centre
12. Angelas buvo teišus
13. Pamatyti Dievą

1 pamoka

NUOSTABŪS PERSPĖJIMAI

Įsimintina eilutė: „Nojus tai padarė. Kaip Dievas buvo jam įsakęs, taip jis ir padarė“ (Pr 6, 22).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 6, 13–22.

Pagrindinė mintis: Mes visi kartu esame Dievo plano dalis.

Ar jums teko ką nors modeliuoti, turint netikrą instrukciją? Ką jūs tada patyrėte? Kai Dievas liepė Nojui statyti laivą, Nojus tiksliai žinojo, ką jam reikia daryti.

Įeidamas į savo namus, Nojus sunkiai atsiduso. Jis ką tik kalbėjosi su savo kaimynu. Atrodė, kad aplinkoje vyraujanti neteisybė ir įstatymų nesilaikymas niekada nesibaigs. Kiekvieną dieną vyko vis naujos žudynės ar plėšikavimai. Atrodė, kad žmonės abejingi gėriui ir trokšta tikrai blogio. Kai Nojus bandė

nurodyti, kad tai, kas vyksta, prieštarauja Dievo Įstatymui, aplinkiniai žmonės tik nusijuokė. Kas toks Dievo Įstatymas? Kodėl jie turi galvoti apie Dievą? Jiems ir taip gera gyventi.

Nojus atsiklaupė, pasimeldė ir patikėjo šią problemą Dievui. Jis prašė, kad Dievas rastų būdą, kurio dėka žmonės galėtų sugrįžti pas Jį. Ir štai kartą naktį Dievas kreipėsi į Nojų.

„Nojau! Nebijok. Aš išgirdau tavo maldas. Aš matau visas nedorybes, daromas žmonių. Ir nusprendžiau šiems negeriams darbams padaryti galą. Kad išnaikinčiau visą blogį, Aš sunaikinsiu pasaulį. Tu turi pastatyti laivą visiems, kas tik norės išsigelbėti“.

„Laivą? O kas yra laivas?“ – paklausė Nojus.

„Tai didelė valtis. Ji taip pat pasitarnaus kaip namas tau ir kai kuriems gyvūnams. Leisk man pateikti tau Savo planą, – pasakė Dievas. – Aš noriu, kad tu paruoštum kifariso medžių ir pagamintum laivą, kurio ilgis būtų šimtas penkiasdešimt metrų, plotis – dvidešimt penki metrai, aukštis – penkiolika metrų. Lubose reikės padaryti angą. Kai statysi laivą, iš išorės reikės nutepti smala. Jeigu tu viską tiksliai darysi pagal Mano instrukciją, tai būsi išgelbėtas.

Laivo šone reikės padaryti duris. Dar reikės padaryti tris laivo aukštus: žemutinį, vidurinį ir viršutinį. Kai bus laikas, su savimi kartu į laivą pasiimk savo žmoną, sūnus ir jų žmonas ir kiekvienos rūšies gyvūnų, kurie juda ant žemės, porą. Paruošk pakankamai maisto sau ir gyvūnams“.

„O kaip aš sužinosiu, kada ateis tas laikas?“ – paklausė Nojus.

Dievas atsakė: „Nesirūpink. Aš pasakysiu tau, ką reikės daryti. Kai viskas bus paruošta, Aš iš dangaus pasiųsiu vandenį“.

Išgirdęs paskutinius žodžius, Nojus labai nustebo.

„Aš žinau, – tęsė Viešpats, – žemėje dar nieko panašaus nebuvo, todėl, kad pasaulio sunaikinimas nebuvo Mano plano dalis. Aš to daryti nenoriu, bet negaliu leisti toliau blogiui plisti žemėje. Tegu tavo sūnūs ir tie, kurie panorės, padės tau. Žmonės domėsis, ką tu statai. Papasakok jiems, kas įvyks ir dėl ko taip įvyks. Papasakok jiems, kad Aš juos myliu. Pakviesk juos į laivą, kad ir jie išsigelbėtų“.

„Taip, Viešpatie. Aš viską padarysiu, kaip Tu man liepei. Aš jau rytoj pradėsiu statyti laivą“, – atsakė Nojus.

Kitą rytą Nojus papasakojo savo šeimos nariams, ką Dievas liepė jam padaryti. Pradžioje iš nuostabos nė vienas negalėjo ištarti žodžio. Po to visi pradėjo kalbėti: ką jie turi paruošti? Kas yra lietus? Kur jie galės sutalpinti gyvūnus? Kuo reikės maitinti gyvūnus?

Nojus pakėlė ranką ir nusišypsojo.

„Aš nežinau atsakymų į jūsų klausimus. Bet aš žinau, kad Dievas bus su mumis. Kai ateis laikas, Jis pasakys ir parodys mums, kaip surinkti gyvūnus ir kuo juos maitinti. Bet pradžioje mums reikia surasti pagalbininkų, nupirkti būtinus darbo įrankius ir parinkti tinkamus medžius. Visa tai darysime pirmoje eilėje. Šiandien paprašykime Dievo vadovauti mumis ir mus palaiminti“.

Nojus su savo sūnumis viską darė pagal Dievo planą. Kartu dirbdami, jie pastatė didžiulę valtį. Dirbdamas Nojus skelbė ir pasakojo žmonėms apie Dievo meilę. Jis kiekvienam norinčiam leido dalyvauti Jo plano įvykdyme.

Sabata

Pasidalykite savo išpūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Nuostabūs perspėjimai“.

Atneškite arba nupieškite kokį nors įrankį, kuris naudojamas statybose. Prie jo priklijuokite popieriaus lapą su įsimintinos eilutės užrašu ir padėkite visiems matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę.

Melskitės, kad ir jūs būtumėte Dievo plano dalis, gelbstint žmones.

Pirmadienis

Perskaitykite Pr 6, 13–14.

Paskaičiuokite laivo aukštį.

Suraskite pastatą, kuris atitiktų laivo matmenis.

Paskaičiuokite, kiek apytikriai iškrito vandens ant žemės pirmos tvano savaitės pabaigoje.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kas kelia nerimą jums gyvenime, o taip pat nedorybes, dėl ko žmonės negali jaustis saugūs.

Savo būgštavimus išsakykite Dievui. Paprašykite Jo apsaugoti jus ir jūsų šeimą.

Antradienis

Perskaitykite Pr 6, 15–16.

Suraskite informaciją, kiek vidutiniškai iškrinta lietaus jūsų vietovėje.

Sudarykite sąrašą daiktų, kuriuos jūs pasiimtumėte į laivą. Kaip jums atrodo, kas iš žemiškų daiktų jums tiks danguje? Koks yra skirtumas tarp šių dviejų sąrašų?

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis suteiktų galimybę papasakoti kitiems apie Jo atėjimą.

Trečiadienis

Perskaitykite Pr 6, 17.

Įsivaizduokite, kad jūs esate vienas iš Nojaus vaikų. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip jūs jaustumėtės, išgirdę Nojaus pasakojimą apie tvaną ir laivo statymą. Kaip šį jausmą galima palyginti su tuo jausmu, kai sužinote, jog Jėzus mirė, kad išgelbėtų jus iš nuodėmės?

Maldoje padėkokite Dievą, kad Jis tais senais laikais išgelbėjo Nojų ir dabar gelbsti žmones.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Pr 6, 18–22.

Paskaičiuokite, koks buvo laivo ilgis ir plotis?

Pagalvokite, kokiomis „atsargomis“ Dievas palaiko mūsų gyvybę, kol Jis ateis? Kaip galima palyginti Bažnyčią su „laivu“?

Maldoje padėkokite Dievui, kad jūs esate Jo šeimos dalimi.

Penktadienis

Perskaitykite Pr 6, 13–22, arba istoriją „Nuostabūs perspėjimai“ kartu su savo šeimos nariais.

Papasakokite jiems apie laivo matmenis.

Pamąstykite kartu, kaip būtų galima palyginti laivą su jūsų šeima ir jūsų bažnyčia.

Maldoje paprašykite Dievo, kad kiekvienas jūsų šeimos narys pajautų Dievo globos jėgą.

2 pamoka

ŠEIMOS ĮTAKA

Įsimintina eilutė: „Tuomet Viešpats tarė Nojui: „Eik į laivą su visa savo šeima, nes iš šios kartos tik tave vieną radau teisų Savo akivaizdoje“ (Pr 7, 1).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 7, 1–13.

Pagrindinė mintis: Dievas nori, kad mūsų įtaka aplinkiniams žmonėms būtų teigiama.

Lauros tėvai išsiskyrė, kai jai buvo šešeri metai. Visą savo gyvenimą ji lankė bažnyčią, kartais su mama, kartais su tėčiu, nes jie laikėsi skirtingo tikėjimo.

Bet po to Lauros mama nebelankė bažnyčios. Po kelių metų Lauros tėvai sukūrė naujas šeimas. Kai Laura būdavo savo tėvo namuose, ji kartu su juo eidavo į pamaldas. Po truputį mergaitė įsisavino krikščionybės mokymo pagrindus. Ji suprato, kad Jėzus yra jos Draugas.

Kartą Laura suprato, kad jai būtina nuspręsti, kaip toliau gyventi. Laura tyrinėjo Bibliją ir prašė Dievo, kad vadovautų jai ir padėtų pasirinkti tą bažnyčią, kur Dievo Žodis yra labiau gerbiamas ir vykdomas.

Ir štai atėjo krikšto diena. Laura buvo laiminga, kad galėjo sudaryti sandorą su Dievu. Bet ji nežinojo, kaip liudyti apie Jėzų savo artimiesiems.

Nojus įvykdė viską, ką jam liepė Dievas statant laivą. Jis tiksliai vykdė Dievo nurodymus. Jis nuolatos liudijo savo draugams ir kaimynams apie Dievo meilę ir apie tai, kokia bausmė laukia tų, kurie neatgailauja. Bet pagrindinė Nojaus pareiga buvo būti geru vyru ir tėvu. Jo geriausias draugas buvo Dievas, o geriausi žemiškieji draugai buvo jo žmona ir sūnūs: Semas, Chamas ir Jafetas. Jis jais pasitikėjo. Kartu su sūnumis praleistas laikas paliko jo širdyje pačius geriausius prisiminimus.

Nojus negalėjo leisti sau ir savo šeimai tokių pramogų, kokias turėjo jo kaimynai. Jo šeima buvo labai užsiėmusi. Juk jie vykdė Dievo pavedimą. Kur ši šeima bebūtų, Nojus tikino ir mokė juos eiti Dievo keliu.

Semas, Chamas ir Jafetas augo panašiai tokia pat pasaulyje, kaip ir mes su jumis. Viskas buvo vertinama pinigais. Žmonės gyveno vien pramogomis. Jie nenorėjo garbinti Dievo ir laikytis Jo įsakymų. Tų laikų žmonės taip pat buvo egoistinių norų ir pažiūrų. Blogis jiems atrodė gėriu, o gėris – blogiu. Kadangi žmonės atsisakė Dievo vedimo, jiems vadovavo šėtonas. Todėl Nojaus sūnums, kaip ir mums, buvo būtina nuspręsti, kokį gyvenimo kelią pasirinkti. Jie negalėjo būti „automatiškai“ išgelbėti nuo tvano dėl tos priežasties, kad jų tėvas buvo teisus Dievo akyse. Kiekvienas žmogus, nepriklausomai, kas jis yra ir kur yra, turi nuspręsti, kurio pusę jis palaiko, Dievo ar šėtono. Trečio asmens čia nėra.

Galbūt Semo, Chamo ir Jafeto gyvenime buvo kilusios tokios abejonės ir klausimai, kad tėvas kalba visiškai ne apie šiuolaikiškus dalykus. Tiktai tėvo vadovavimas ir meilė jiems liudijo apie galingą Dievo meilę. Pagal savo tėvo gyvenimo pavyzdį Nojaus sūnūs matė, kad gyventi pagal Dievo nurodymus yra išmintinga.

Laura ištekėjo už krikščionies. Kartą vasarą pas juos į svečius atvažiavo jos sesuo Julija. Po kelių metų Julija persikėlė gyventi netoli savo sesers. Kartą Julija paprašė Lauros kartu tyrinėti Bibliją. Laura labai apsidžiaugė. Julija telefonu pasakojo savo mamai apie Biblijos tyrinėjimo pamokas, ir mama taip pat, visų nuostabai, pradėjo tyrinėti Bibliją. Vieną vasaros savaitos dieną Julija su mama pasikrikštijo. Jos dėkojo Dievui už Jo meilę ir išgelbėjimo viltį, o taip pat už Laurą, kuri liudijo jų šeimoje. Praėjo daug metų, kai dėka geros Lauros įtakos tai įvyko. Julija sakė: „Laura visada turėjo širdyje tokią ramybę, kokios aš norėjau. Dabar aš atidaviau savo širdį Jėzui ir savyje jaučiu tą ramybę!“

O kaip klostosi jūsų reikalai? Kokiais liudytojais esate jūs savo šeimoje? Kaip bebūtų, kiekvienoje situacijoje mes liudijame arba apie Dievą, arba prieš Jį. Savo šeimoje yra sunkiausia liudyti apie Dievą. Juk kiekvienoje šeimoje matom vieni kitų trūkumus. Kiekvienoje šeimoje būna ir gerų, ir sunkių laikų. Juk ne paslaptis, kad savo artimiesiems pasakome tokių dalykų, kurių kitiems niekada nepasakytume.

Taigi, kokių būdu jūsų kasdieninis gyvenimas gali turėti teigiamą įtaką aplinkiniams žmonėms? Stenkitės kiekvieną dieną kalbėti, pavyzdžiui, tokius žodžius: „Dėkoju, Jėzau, Tau už mano šeimą. Šiandien aš noriu savo artimiesiems parodyti Tave, bet savo jėgomis to padaryti negaliu! Prašau, kur aš bebūčiau, padėki man elgtis pagal Tavo pavyzdį“.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Šeimos įtaka“.

Ant popieriaus lapo užrašykite frazę, kurią galėjo ištarti gyvūnai, kurie ėjo į Nojaus laivą. Dar ant šio lapo užrašykite įsimintiną eilutę. Šį popieriaus lapą pakabinkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę.

Melskitės, kad darytumėte teigiamą įtaką savo šeimos nariams.

Pirmadienis

Perskaitykite Pr 7, 1–5.

Sudarykite orų permainų kalendorių, kiekvieną dieną tuo pačiu laiku atžymėkite oro temperatūrą, oro sąlygas.

Sužinokite, kada paskutinį kartą jūsų vietovėje buvo potvynis. Į ką tai buvo panašu? Ar tam žmonės buvo pasiruošę? Ar kai kurių šeimų namai buvo sugriauti?

Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis niekada daugiau neužtvindys žemės tvanu.

Antradienis

Perskaitykite Pr 7, 6–10.

Tais Biblijos aprašomais laikais vandenį nepraleidžianti medžiaga buvo derva. Ką jūs žinote apie jos savybes? Kokių būdu Dievas saugo mus nuo nuodėmės? Ar surastumėte Biblijoje tekstų, kurie tai patvirtintų?

Savo namuose suraskite penkis vandens nepraleidžiančius daiktus, kurie simbolizuotų, kaip Dievas rūpinasi ir saugo Savo vaikus.

Paprašykite Dievo, kad galėtumėte kam nors papasakoti, kaip Dievas nugalėjo nuodėmę.

Trečiadienis

Perskaitykite Pr 7, 11–12.

Kalendoriuje atžymėkite keturiasdešimt dienų

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip jūs jaustumėtės, jeigu keturiasdešimt dienų negalėtumėte išeiti iš namų.

Ar jūs visada suprantate, kad Dievas stengiasi jus apsaugoti nuo nuodėmės? Ar galite prisiminti tokį atvejį, kai Viešpats per jūsų tėvus ar mokytojus apsaugojo jus nuo nuodėmės?

Ketvirtadienis

Perskaitykite Pr 7, 13.

Suskaičiuokite, kiek žmonių įėjo į laivą? Kiek kiekvienos rūšies gyvūnų įėjo į laivą?

Parašykite eilėraštį arba giesmę, kaip Nojaus šeima išsaugojo tvirtą tikėjimą Dievu per visą tą laukimo laiką iki tvano.

Maldoje paprašykite Dievo jėgos ir supratimo, kaip padėti savo šeimos nariams.

Penktadienis

Perskaitykite Pr 7, 1–13 kartu su savo šeimos nariais.

Pamąstykite kartu su savo šeima, kaip galėtumėte vienas kitam padėti.

Perskaitykite savo šeimai tą eilėraštį, kurį vakar parašėte.

Visi kartu pasimelskite, kad jūsų šeima darytų teigiamą įtaką savo kaimynams.

3 pamoka

DIEVO SUKURTAS IŠGELBĖJIMO PLANAS

Įsimintina eilutė: „Juk Dievas paskyrė mus ne tam, kad užsitrauktume rūstybę, bet kad įgytume išganymą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Todėl guoskite ir stiprinkite vieni kitus, ką jūs ir darote“ (1 Tes 5, 9.11).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 7, 14–24.

Pagrindinė mintis: Dievas nori panaudoti mus, kad mes papasakotume kitiems apie Jo sukurtą išgelbėjimo planą.

Žmogus, vardu Haris, gyveno netoli šv. Elenos kalno veikiančio ugnikalnio. Haris nekreipė dėmesio į tai, kad gal būt netrukus ugnikalnis prasiverš. Vienas jo mokinių, gyvenantis Vašingtone, parašė Hariui laišką: „Prašau, kad išsigelbėtum, palik savo namus ir išvažiuok iš tos vietos“. Į šį laišką Haris atsakė: „Dėkui tau, kad rūpiniesi dėl manęs. Bet aš noriu gyventi čia, kur gyvenu, todėl pasilieku čia“.

Kartą Haris nuvažiavo į miestą aplankyti savo mokslo draugų. Jie plojo jam, džiaugėsi visi kartu, gėrėjosi jo humoru. Haris pasakojo savo draugams, kaip jis leido laiką, gyvendamas šalia ugnikalnio. Jis dar kartą patvirtino, kad nieko nepaisant, jis savo gyvenimo vietos nepakeis. Bet greitai draugai prarado ryšį su Hariu. Jie jaudinosi, kas gi galėjo atsitikti jų draugui.

Žinoma, istoriją apie tvaną jūs jau daug kartų girdėjote. Mes dažnai pamąstome, kaip Nojus šimtą dvidešimt metų statė laivą, kaip patys gyvūnai ėjo į laivą ir kad tiktai Nojus su savo šeima įėjo į laivą ir juo pasinaudojo, nepaisant to, kad per tuos šimtą dvidešimt metų daugelis žmonių girdėjo perspėjimą apie tvaną.

Kas vyko toliau – mes jau puikiai žinome. Šią istoriją mes tyrinėsime visą savaitę. Tai buvo baisus laikas. Laikas, numatytas pagal Dievo perspėjimą. Laikas, kai visi žmonės, gyvenę žemėje, žuvo, todėl, kad patys pasirinko mirtį. Negalvokite,

kad Nojus tik kartą bandė įtikinti žmones įeiti į laivą! Kiekvienas žmogus galėjo pasirinkti – išsigelbėti ar žūti. Žinoma, ir Semas, ir Chamas, ir Lafetas, ir jų žmonos apie tai kalbėjo savo draugams. Kai atėjo laikas eiti į laivą, tai širdys tų žmonių, kurie statė laivą, labai skaudėjo dėl aplinkinių žmonių. „Kas jums trukdo prisijungti prie mūsų? – Nojus maldavo tų žmonių. – Man Dievas sakė, kad laikas eiti į laivą“. Bet žmonės tik juokėsi iš jų, paskutinį kartą juokėsi. Ir štai nematoma ranka uždarė laivo duris.

Arti šv. Elenos kalno viršūnės, pavojingoje zonoje, buvo ir korespondentai, fotografai, mokslininkai ir paprasti nuotykių ieškotojai. Kai prasidėjo ugnikalnio išsiveržimas, įvyko tai, kas tokiais atvejais atsitinka. Su galinga jėga ugnies lava užliejo viską, kas buvo du šimtus penkiasdešimt kilometrų spinduliu. Nebeliko nei fotografų su nuotraukomis dėl laikraščių, nei mokslininkų, nei Hario. Šie visi žmonės buvo perspėti. Jie turėjo pakankamai laiko evakuotis, bet jie nusprendė pasilikti. O tie, kurie juos mylėjo, labai norėjo, kad žuvusieji būtų pasirinkę kitą kelią.

Tvano metu žmonės apėmė baisus įniršius. Jie aiškiai suprato, kad Nojus buvo teišus ir išsigelbėti galėjo tik laive. Visas laivas buvo išteptas derva ir galingos bangos negalėjo sudaužyti didžiulio laivo. Tie, kurie buvo laive, buvo išgelbėti, juos saugojo Pats Dievas. Šią sceną aprašydama Elena Vait rašė, kad netgi pats šėtonas būgštavo dėl savo gyvybės.

Ir šiandien kiekvienas iš mūsų turime pasirinkti gyvenimą ar mirtį. O ką jūs pasirinksite? Po to, kai jūs leidžiate Kristui įeiti į savo širdį, jums kyla noras papasakoti aplinkiniams žmonėms apie Jėzų, kuris yra vienintelis išsigelbėjimo ir pagalbos Šaltinis. Paprašykite Jėzaus, kad padėtų jums padaryti teisingą pasirinkimą ir paliudyti kitiems žmonėms.

Sabata

Pasidalykite savo išpūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Dievo sukurtas išgelbėjimo planas“.

Ant popieriaus lapo nupieškite audros debesis ir saulės spindulius. Ant debesies užrašykite „pyktis“, o ant saulės spindulių – „išgelbėjimas“. Dar ant šio lapo užrašykite įsimintiną eilutę ir šį popieriaus lapą pakabinkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę.

Melskitės už tuos, kurie dar nepriėmė Jėzaus kaip asmeninio Gelbėtojo.

Pirmadienis

Perskaitykite Pr 7, 14–16.

Ar jūsų vietovėje yra tokia nedidelė teritorija, kurioje yra sukaupta daug gyvūnų? Tai gali būti ferma, zoologijos sodas ir kita.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite Dievui, ar jūs pasiruošę, ar ne dalyvauti Jo numatytame plane išgelbėti žmones nuo nuodėmės.

Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis Savo mirtimi ant kryžiaus teikia išgelbėjimą nuo nuodėmės.

Antradienis

Perskaitykite Pr 7, 17–20.

Paskaičiuokite, kiek mėnesių ir valandų lijo lietus per tvaną (12 eilutė)? Kiek mėnesių po tvano vanduo laikėsi ant žemės (24 eilutė)?

Prisiminkite patį ilgiausią periodą, kada lietus lijo be perstojo.

Kartu su suaugusiais apsvarstykite, koku būdu išgyvenimus, kurie yra nuodėmės rezultatas, galima lyginti su tamsiais debesimis, o pažinus Jėzų, džiaugsmą – su saulės spinduliais?

Melskitės, kad galėtumėte teikti krikščionišką pagalbą tiems, kurie ką tik priėmė Jėzų Kristų ir teismo Saulę savo gyvenime.

Trečiadienis

Perskaitykite Pr 7, 21–24.

Pagalvokite apie tuos žmones, kurie Nojaus laikais nepriėmė Dievo išgelbėjimo žinios, nepatikėjo ja. Įsivaizduokite, kiek žmonių šiandien atsisakytų priimti žinią.

Parašykite laišką tam žmogui, kuriam norėtumėte papasakoti apie Dievo numatytą išgelbėjimo planą ir paskatinti jį teisingai apsispręsti, kad būtų išgelbėtas.

Paprašykite Dievo, kad palaimintų jūsų laiške parašytus žodžius, kurie paliestų žmogaus širdį.

Ketvirtadienis

Perskaitykite 2Tim 1, 3 ir 1Pt 1, 3–6.

Kokie du krikščioniškos pagalbos metodai nurodomi šiose eilutėse?

Pagalvokite apie tuos, už kuriuos jūs galėtumėte pasimelsti. Sudarykite veikimo planą ir pasidalykite su tais žmonėmis džiaugsmu, kad Dievas nori išlaisvinti visus žmones nuo jų nuodėmių.

Maldoje dėkokite Dievui už Jo didžiulę malonę.

Penktadienis

Perskaitykite šią Biblijos istoriją kartu su savo šeimos nariais.

Jeigu jūsų šeimoje yra mažų vaikų, tai skaitant Pr 7, 14–24, padėkite jiems pavaizduoti gyvūnų garsus ir vandens šniokštimą.

Paprašykite tėvų, kad jie papasakotų savo dvasinius išgyvenimus, kai jie liudijo kam nors apie Išgelbėtoją.

Maldoje visi kartu padėkokite Dievui už Jo begalinę meilę, parodytą jūsų šeimai.

4 pamoka

PAŽADO SPALVOS

Įsimintina eilutė: „Kai lankas bus debesyse, Aš pažvelgsiu į jį ir atsiminsiu Sandorą tarp Dievo ir visų gyvūnų – visų žemėje esančių mirtingųjų“ (Pr 9, 16).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 8; 9, 1–17.

Pagrindinė mintis: Dievas nori atleisti mūsų nuodėmes ir suteikti naują gyvenimą.

Prisiminkite laiką, kai jūs sirgote ir keletą dienų niekur negalėjote išeiti. Ką jūs tada jautėte? O kaip jautėtės, kai pasveikote ir jau galėjote žaisti lauke? Prabuvus laive kažkiek tai mėnesių, Nojus su savo šeima pagaliau galėjo išeiti iš to didžiulio laivo.

– O, aš negaliu patikėti, kad mes vėl galim atsistoti ant sausos žemės, – tarė Semo žmona. Kai ji apie tai kalbėjo, jos akyse spinduliavo džiaugsmas. – Kaip smagu pasivaikščioti, šviečiant dienos saulei!

Semas šypsojosi, žiūrėdamas, kaip jo žmona žavisi gamta.

– Atrodo, kad praėjo visa amžinybė nuo to momento, kai aš paskutinį kartą galėjau prisiliesti prie žemės ir uostyti sodo žiedų kvapą. Aš negaliu sulaukti, kada savo rankomis ką nors galėsiu pasėti į žemę, – tęsė ji.

– Aš tave suprantu, – sakė Semas. – Man taip pat labai norisi pailsėti nuo to plaukiojimo ir pasikapstyti po žemę.

Tačiau išsigelbėjusiems žmonėms teko išvysti baisų vaizdą. Kaip per tą laiką pasikeitė žemė! Žemės paviršius jau buvo sausas, bet visur matėsi baisaus uragano padariniai. Kalnai ir uolos atsirado ten, kur prieš tvaną buvo gražūs laukai.

Brangakmeniai, auksas ir sidabras, kurių dauguma buvo žemės paviršiuje, dabar užversti kalnais. Atsirado didžiuliai vandens telkiniai. Ant žemės gulėjo medžiai, išrauti su šaknimis, ir visoks kitoks šlamštas. Į visą tai buvo liūdna žiūrėti. Bet, nepaisant to niūraus vaizdo, Semas pradėjo naują gyvenimą. Juk jiems reikėjo pradėti gyventi toje žemėje. „Dievas toks geras mums, – pagalvojo Semas. – Aš dėkoju Jam už tai, kad Jis išsaugojo nuo tvano visą mūsų šeimą. Aš džiaugiuosi, kad atėjo laikas palikti laivą“.

Pradėdamas naują gyvenimą, Semas skubėjo į laivą išleisti iš jo nekantrius gyvūnus.

Dabar Nojaus šeima iš tikrųjų pradėjo naują gyvenimą. Visi kartu pastatė aukurą, aukojo aukas ir dėkojo Dievui už Jo begalinę meilę ir rūpestį, už išlaisvinimą.

Jie dėkojo už naują gyvenimą, bet suprato, kad be Dievo pagalbos jiems bus sunku pradėti šį gyvenimą. Ir Dievas jiems visur padėjo.

– Nojau, pažvelk į dangų, – sakė Dievas. – Aš noriu jums ką parodyti! Tai vaivorykštė – Mano malonės ir ištikimybės simbolis. Aš niekada daugiau nebeužtvindysiu žemės tvanu. Aš noriu palaiminti jus! Veiskitės, dauginkitės ir pripildykite visą žemę. Priminkite savo palikuonims, kad vaivorykštė yra simbolis pažado, Sandoros, kuri liudija apie Mano meilę ir apsaugą.

– Aš anksčiau niekada nemačiau tokio grožio! – Tyliai kalbėjo Chamas. Jo žodžius girdėjo tik šalia esantys.

Kol visi žiūrėjo į dangų ir gerėjosi vaivorykšte, Nojus iškilmingai priminė jiems, kad Dievas visada Savo pažadus įvykdo. Nuostabi vaivorykštė ir šiandien mus džiugina. Ją stebėdami, mes kiekvieną kartą prisimename Dievo meilę ir Jo rūpestį. Ši vaivorykštė juosia Dievo sostą danguje ir liudija apie Dievo malonę žmogui, norinčiam pradėti naują gyvenimą. Dievas žada pamiršti visas mūsų nuodėmes ir suteikti mums jėgų naujam gyvenimui vardan Jo Sūnaus mirties ant Golgotos kryžiaus. Ar jūs norite pasinaudoti Jo malone? Visko, ko jums reikia, prašykite Dievo.

Sabata

Pasidalykite savo išpūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Pažado spalvos“.

Įsimintinę eilutę užrašykite įvairiaspalviais pieštukais ir šį popieriaus lapą pakabinkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintinę eilutę. Kasdien ją kartokite.

Maldoje dėkokite Dievui už Jo pažadus.

Pirmadienis

Perskaitykite Pr 8 sk.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite, ką patyrė Nojus, būdamas uždarytas laive.

Ką pirmiausia padarė Nojus, išėjęs iš laivo? Kaip mums reikia pradėti naują dieną?

Padėkokite Dievui, kad mes savo gyvenime kiekvieną dieną galime turėti naują pradžią.

Antradienis

Perskaitykite Pr 9, 1–7.

Pagalvokite apie savo artimuosius, su kuriais jums reikia pradėti naujus tarpusavio santykius.

Kartu su suaugusiais apsvarstykite, kaip Dievas padeda žmogui pradėti naują gyvenimą?

Maldoje paprašykite Dievo jėgos ir išminties, kaip atstatyti gerus tarpusavio santykius su žmogumi, su kuriuo susipykote.

Trečiadienis

Perskaitykite Pr 9, 8–11.

Ką reiškia žodis „sutartis“?

Kokius pažadus Dievas jums paliko? Kuris iš jų yra jums mėgstamiausias?

Užrašykite ant popieriaus lapo ir gražiai šį pažadą apiforminkite.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis suteiktų jums galimybę padėti tiems šeimos nariams, kurie nori pasikeisti.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Pr 9, 12–17.

Saulėtą dieną ant palangės pastatykite stiklinę su vandeniu. Padėkite baltą popieriaus lapą taip, kad gautūsi vaivorykštę.

Kiek jūs matote spalvų?

Savo namuose suraskite tokius daiktus, kurie turėtų vaivorykštės spalvas.

Maldoje dėkokite Dievui, kad Jis sukūrė įvairiaspalvį pasaulį.

Penktadienis

Savo šeimos ratelyje perskaitykite Pr 8; 9, 1–17, arba istoriją „Pažado spalvos“.

Paprašykite, kad kiekvienas šeimos narys Biblijoje surastų savo mėgstamiausią pažadą, o paskui namuose surastų daiktus, kurie primintų šiuos pažadus.

Parodykite savo mėgstamiausio pažado „simbolį“ ir paprašykite šeimos narių atspėti, kokį Dievo pažadą jis simbolizuoja.

Visi kartu giedokime garbinimo giesmes. Maldoje padėkokite Dievui už naujo gyvenimo pradžią.

5 pamoka

SEKIMAS VADOVU

Įsimintina eilutė: „Bet Jis buvo sužalotas dėl mūsų nusizengimų, ant Jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant Jo krito mūsų išganymui, ir mes buvome išgydyti Jo žaizdomis“ (Iz 53, 5).

Tyrinėjimo tekstai: Iz 53, 3–5.

Pagrindinė mintis: Tarnaudami kitiems mes panašėjame į Jėzų.

Ar jūs sekate savo Vadovu? Ar lengva visą laiką sekti? Jėzus, atėjęs į šią žemę, nuolatos tarnavo aplinkiniams žmonėms ir Savo mokinius kvietė daryti tą patį.

Kai Adomas ir Ieva nusidėjo, jų elgesio pasekmės buvo matomos. Jie nepaklausė Dievo, todėl jų laukė mirtis. Jėzus, kaip Adomas ir Ieva, turėjo pasirinkti. Jis galėjo atsisakyti kentėti už nusidėjėlius, arba prisiimti bausmę vardan Dievo teisingumo ir šią sunkią išgelbėjimo misiją užbaigti iki galo. Kiekvienas visatos gyventojas stebėjo, ką nuspręs Jėzus. Vienoje svarstyklių lėkštėje buvo dangus, kur vyravo taika ir harmonija, kur visi dangaus gyventojai mylėjo Jėzų ir lenkėsi Jam. Ten buvo grožis, ramybė ir laimė. Ten su Savo Tėvu, angelais ir kitų pasaulių gyventojais, kuriuos Jis sukūrė, džiaugsmingai gyveno. Kitoje svarstyklių lėkštėje, buvo sunki žemės gyventojai, kuriuos valdė šėtonas. Jėzus turėjo atstatyti žemės gyventojų teisę būti Dievo vaikais.

Bet tai reikėjo padaryti didžiule išpirkimo kaina. Jėzus turėjo palikti dangiškus rūmus, ateiti į žemę ir gyventi tarp nusidėjėlių žmonių. Tuo metu žemė jau nebuvo tokia graži vieta, kokią Jis pradžioje sukūrė. Ji buvo subjauota nuodėmės. Bet Jėzus žinojo, kad žmonės labiau kenčia nuo nuodėmės negu pati žemė.

Šis pasirinkimas buvo nepaprastas. Jėzaus atėjimas į žemę buvo rizikingas. Pirmiausia, Jam reikėjo labai daug iškentėti, o antra, kad Jo kančia galėjo būti beprasmė. Juk žmonės galėjo nepripažinti Jo aukos. Bet, nepaisant to, Jėzus nusprendė gelbėti žmones nuo nuodėmės, nes labai juos mylėjo.

Per visą Savo gyvenimą žemėje Jėzus patyrė tik kančią ir paniekinimą. Kartą Jo gimtojo miesto gyventojai nusprendė atsikratyti Jo. Jie nuvedė Jį už miesto ribų ir norėjo nustumti nuo skardžio. Jėzaus artimieji ne iš karto suprato, kad Jis Mesijas. Jo artimieji klausinėjo, ar iš tikrųjų Jis yra Dievo Sūnus. Pačiu sunkiausiu momentu draugai Jį paliko, nors Jis jiems visada padėdavo, kai jiems būdavo sunku. Bet tuo momentu, kada Jėzui reikėjo draugų maldos, jie miegojo. Judas išdavė Viešpatį už trisdešimt sidabrinių monetų. Nusidėjėliai, negarbingi žmonės elgėsi su Juo kaip su plėšiku. Jį čaižė rimbu, kurio antgaliai buvo metaliniai, ir su kiekvienu kirčiu draskė odą. Dažnai žmonės neatlaikydavo tokių smūgių ir mirdavo. Valdžioje buvo manoma, kad užtenka keturiasdešimt tokių smūgių, jog užmuštų žmogų. Todėl daugiau trisdešimt devynių neskirdavo. Jėzus dukart daugiau atlaikė smūgių ir ant Savo žaizdoto kūno nešė sunkų kryžių.

Kartą Jėzus sakė Savo mokiniams: „Atkreipkime dėmesį, kiek daug žmonių Manęs nekenčia. Todėl būkite pasiruošę! Jeigu jūs mylite Mane, tai ir jūsų daugelis

žmonių nekęs. Aš noriu, kad jūs būtumėte ryžtingi! Aš nugalėjau šį pasaulį! „Jėzus visada su visais elgėsi meiliai, gydė žmones ir atleido tiems, kas su Juo žiauriai elgėsi. Jis mylėjo ne tik tuos, kurie Jį mylėjo, bet ir Savo priešus. Jis mirė už kiekvieno žmogaus nuodėmes.

Šiandien Jėzus kviečia sekti Jo pavyzdžiu. Mes galim skleisti gerį aplinkiniams žmonėms ir padėti kenčiantiems. Mes galime papasakoti, kad Jėzus taip pat kentėjo kančias ir paniekinimą. Tokiu būdu žmonės sužinos, kad Kristus supranta jų kančias.

Jo aukos dėka mūsų širdys išgyja. O kaip jūs galite pasitarnauti aplinkiniams žmonėms? Jau šiandien paprašykite Kristaus padėti jums sekti Jo pavyzdžiu.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Sekimas Vadovu“.

Ant popieriaus lapo užrašykite įsimintiną eilutę ir šį popieriaus lapą pakabinkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis pamokytų jus, kaip tarnauti aplinkiniams žmonėms.

Pirmadienis

Perskaitykite Iz 53, 3.

Padarykite plakatą, kurio viduryje būtų Jėzus Kristus. Tą plakatą pavadinkite taip: „Tie, kuriuos atmetė pasaulis“.

Ar žinote tokių žmonių, kurie neturi draugų ar yra neteisingai atstumti?

Pasimelskime už tuos žmones. Paprašykite Dievo, kad padėtų jums patarnauti jiems.

Antradienis

Perskaitykite Iz 53, 4.

Šiandien suplanuokite kam nors padėti ir būtinai savo planą įvykdysite.

Nupieškite arba iš kokios nors medžiagos padarykite kryžių.

Sudarykite sąrašą savo silpnybių arba dėl ko jums tenka kentėti ir pakabinkite ant to kryžiaus. Tegu ant kryžiaus kabantis sąrašas jums primena, kad Jėzus jau pasiėmė viską, kas jums teikia kančias.

Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis prisiėmė Sau visas mūsų silpnybes ir kančias.

Trečiadienis

Perskaitykite Iz 53, 3–5.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje savais žodžiais užrašykite, kas tose eilutėse rašoma.

Apsvarstykite su savo draugais ir šeimos nariais. Paklauskite jų, ką jie jaučia galvodami, kad Jėzus prisiėmė Sau bausmę už jų nuodėmes.

Maldoje padėkokite Dievui, kad Jis prisiėmė bausmę už jūsų nuodėmes.

Ketvirtadienis

Iš žemiau užrašytų eilučių išrinkite pavyzdžius iš Jėzaus gyvenimo, kur jūs matote pranašsčių išsipildymą, ir sudarykite sąrašą iš Iz 52, 3–5 (pvz. Jn 6, 60–71; Jn 7, 45–53; Jn 10, 22–39; Mt 26, 36–45; Mk 14, 43–50; Lk 22, 54–62; Jn 11, 45–47; Jn 19, 28–37; 1 Pt 1, 18–21).

Keliems žmonėms jūs šiandien patarnavote? Koku būdu? Kiek žmonių jūs šiandien aptarnavote? Koku būdu?

Parašykite eilėrašį ar giesmę, kaip patarnauti aplinkiniams žmonėms, panašiai kaip Jėzus.

Penktadienis

Biblijoje suraskite išsipildžiusią pranašystę apie Jėzų.

Per savo šeimos pamaldas perskaitykite, ką savais žodžiais užrašėte pagal Iz 53, 3–5.

Visi kartu giedokite Jėzaus tarnavimo giesmę.

Užrašykite iškilmingą šeimyninį pažadą tarnauti kitiems, panašiai kaip Jėzus. Melsdamiesi šį pažadą perskaitykite Dievui.

6 pamoka

SIENŲ ATSTATYMAS

Įsimintina eilutė: „Kai tarp savųjų pašalini priespaudą, nedarai skriaudos, nekalbi ko blogo, duodi alkstančiam duonos ir palengvini varguolio gyvenimą, šviesa tau užtekės tamsoje, tamsa tau bus šviesi kaip dienovidis“ (Iz 58, 9–10).

Tyrinėjimo tekstai: Iz 58, 6–12.

Pagrindinė mintis: Rodydami gerumą ir gailėstingumą, mes tarnaujame kitiems.

Ar jums teko ką nors atstatyti? Ar jums patiko sutaisytas daiktas? Pranašas Izaijas rašo, kad mes esame sienų atstatytojai, kai rodome gerumą kitiems žmonėms.

O dabar paklauskite, ką kalba tėvas ir sūnus, kurie gyvena Biblijoje aprašytais laikais.

Penktadienio rytą tėvas su sūnumi išėjo prie avių aptvaro.

– Šis rytas teikia žvalumo! – pastebėjo tėvas. Sūnus pritarė.

Tėvas su sūnumi sustojo toje vietoje, kur takelis vedė žemyn, uolėtų kalnų link. Jie aptarė tos dienos darbus iki saulės laidos.

– Šiandien atstatysim vakarinę avių aptvaro sieną, – per pusryčius pasakė tėvas. – Nes iš tos pusės yra daug akmenų ir galbūt suspėsime padaryti iki sabatos.

Kai jie papusryčiaavę sugrįžo prie aptvaro, tėvas, pasisukęs į sūnų, tarė:

– Pradžioje atneškime keletą didelių akmenų. O paskui išvalysime šią vietą, kad galėtume atstatyti aptvarą.

Prie išvirtusios sienos buvo krūva akmenų ir ilgų, dygliuotų šakų.

Stengdamasis perkelti į šalį akmenis, tėvas pasakė:

– Man tai primena pranašo Izaijo žodžius, kai jis pranašavo apie Mesiją. Jis Jėzų pavadino „griuvėsių Atstatytoju“ (Iz 58, 12).

Dėka apaštalo Petro pamokslavimo, Šefamo šeima įtikėjo Jėzų Kristų. Po to tėvas daugiau dėmesio skyrė Šventajam Raštui ir geriau jį suprato. Visi šeimos nariai įdėmiai klausėsi pranašystės apie Išgelbėtoją ir džiaugėsi, kad įtikėjo.

Kol dar nepakilo saulė, tėvas ir sūnus aptarinėjo pranašo Izaijo žodžius.

– Sūnau, čia rašoma, kaip Dievas liepia mums elgtis su kitais žmonėmis. „Nuimti neteisėtai uždėtus pančius, atrišti jungo valkčius, duoti laisvę pavergtiesiems, sulaužyti bet kokį jungą, dalytis su alkstančiu savo duona“ (6–7eil.). Tėvas pakilo.

– Tėve, aš suprantu, ką reiškia žodžiai „pasidalyti savo duona su alkanais“. Bet ką reiškia žodžiai „atrisi valkčius, sulaužyti bet kokį jungą“?

– Sūnau, pagalvok apie Kristų. Jis atėjo pas žmones, kuriuos šėtonas surakino savo grandinėmis. Mes visi buvome nuodėmės pančiuose. Bet Jėzus dovanavo mums laisvę. Jis mirė už mūsų nuodėmes, o paskui prisikėlė, kad mus sugražintų į gyvenimą, kuriam buvom sukurti.

– Apie tai daug galima mąstyti! – tarė Šefamas, bandydamas viską suvokti, ką sakė tėvas.

– Bet mes irgi galime atriši jungo pančius, – kalbėjo tėvas, nešdamas sunkų akmenį. – Mes galime padėti žmonėms, liudydami jiems Jėzų kaip Išgelbėtoją ir rodydami jiems gerumą ir gailestingumą. Visa, ką mes bedarytume, neturi suteikti žmonėms sunkumų ir nelaimių.

– Gerai, – linktelėjo galva sūnus, pradėdamas suprasti tėvo žodžius. – Bet ką reiškia „griuvėsių Atstatytojas“?

Tėvas nusišypsojo ir tarė:

– Pasižiūrėk į šitą sieną. Dėl ko ji mums reikalinga?

– Kad saugotų mūsų avis, – atsakė sūnus.

– Tikrai taip, – atsakė tėvas, išlaisvindamas iš dygliuoto krūmo paskutinį akmenį. – Kiekvienas, turintis Dievo apsaugą, yra saugus. Dievas nori, kad mes visa

širdimi Jį mylėtume, o artimuosius – kaip pačius save. Jeigu mes taip elgsimės, tai dėka Jo meilės, mūsų gyvenimas bus apsaugotas nuo blogio. Jėzus atėjo išaiškinti mums Dievo Įstatymo reikšmę, kuris mus saugo nuo blogio.

– Dabar aš suprantu, kad savo gyvenime mes turime skleisti gėrį ir gailestingumą kitiems, – tarė Šefamas.

Paskutinį didelį akmenį jie padėjo į vietą ir laisvas kerteles tėvas užtepė skiediniu su mažais akmenukais. Tėvas ir sūnus pažvelgė į saulę. Jie laiku užbaigė savo darbą ir buvo pasiruošę sutikti sabatos dieną.

– Žinai, sūnau, – tarė tėvas. – Jėzus nori, kad mes sektume Jo pavyzdžiu. Jis moko mus būti gerais ir gailestingais aplinkiniams žmonėms. Kai mes liudijame apie Jėzų ir pasakojame, ką Jis dėl mūsų padarė, tai mes išlaisviname pavergtuosius ir padedame atstatyti tiesos sienas.

– Mūsų mama visada dalijasi su kitais ir maistu, ir drabužiais, o tu pasakoji žmonėms apie Kristų. Aš spėju, kad mūsų „sienos“ gerai atstatytos, – tarė sūnus, žavėdamasis savo darbu.

– Taip, Šventasis Raštas dar primena ir apie tokius dalykus, kaip neteisingas apkaltinimas ir žiaurūs žodžiai, išsakyti kitiems žmonėms. Kaip tu galvoji, gal dar kai ką galėtum atstatyti iki saulės laidos? – paklausė tėvas Šefamo.

– Tu turi omenyje mano santykius su seserimi? – nulenkę galvą Šefamas.

– Taip, – patvirtino tėvas.

Sūnus tylėjo ir šypsojosi. Iš jo šypsenos buvo galima suvokti, kad jis pasiruošęs tapti tikru „atstatytoju“.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Sienų atstatymas“.

Suraskite arba nupieškite akmenį, kuris naudojamas sienų pamatui. Ant jo užrašykite įsimintiną eilutę ir šį popieriaus lapą pakabinkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų atstatyti gerus tarpusavio santykius su aplinkiniais žmonėmis.

Pirmadienis

Perskaitykite Iz 58, 6–7.

Pagalvokite, kaip dabartiniu metu būtų galima pamokslauti pagal šias eilutes.

Padarykite popierinę grandinę ir ant kiekvienos dalelės užrašykite, kas daro žmones nelaimingus.

Melskitės už tuos, kurie yra nelaimingi.

Antradienis

Perskaitykite Iz 58, 8–9.

Apsvarstykite su suaugusiais, kokius santykius su Dievu nurodo šios eilutės. Paklauskite jų, kaip pagal šias eilutes galima parodyti gerumą ir gailestingumą. Apsvarstykite, ką reiškia tokie pasakymai „pakelti pirštą“ ir „įžeidžiančiai kalbėti“. Šiandien kam nors padarykite gera. Prašykite Dievo, kad jus apsaugotų nuo pakelto piršto ir įžeidžiančių žodžių.

Trečiadienis

Perskaitykite Iz 58, 10–12.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje nupieškite arba aprašykite tuos pavyzdžius, kuriuos Izaijas naudojo šiose eilutėse, pavaizduodamas gerą ir gailestingą žmogų. Savo rašiniui suteikite pavadinimą.

Jeigu norite, šį rašinį kam nors parodykite ir aptarkite.

Maldoje paprašykite Dievo, kad Jis išmokytų jus visada pastebėti žmones, kuriems reikia pagalbos ir gailestingumo.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Mt 25, 34–40.

Kas yra bendro tarp „avių“ ir tų žmonių, apie kuriuos rašo Izaijas 58 skyriuje? Biblijoje suraskite kokius tris sinonimus žodžiui „gailestingumas“. Apie ką tie žodžiai kalba jums?

Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų jums geriau tarnauti artimiesiems, parodydami gerumą ir gailestingumą.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas perskaitykite Iz 58, 6–12 ir pasakojimą „Sienų atstatymas“.

Ruošdamiesi savaitės dienai, parodykite savo gerumą ir atlikite papildomus darbus namuose.

Padėkokite kiekvienam savo šeimos nariui už gerą elgesį su jumis.

Maldoje paprašykite Dievo, kad padėtų jums geriau tarnauti artimiesiems, rodant gerumą ir gailestingumą.

7 pamoka

GEROSIOS ŽINIOS SKELBIMO STEBUKLAS

Įsimintina eilutė: „Viešpaties Dievo dvasia su Manimi, nes Viešpats patepė Mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams. Jis pasiuntė Mane guosti prislėgtųjų, skelbti belaisviams laisvę ir atidaryti kalėjimo duris kaliniams“ (Iz 61, 1).

Tyrinėjimo tekstai: Iz 61, 1–3; Lk 4, 16–21.

Pagrindinė mintis: Kai mes pasakojame, kad Jėzus nori duoti išlaisvinimą ir džiaugsmą, mes tarnaujame kitiems.

Ar jums teko girdėti kieno pasakojimą, kad jis kažką labai svarbaus padarė kitam žmogui? Galbūt, jūs net pagalvojote: „Aš taip pat noriu taip pasielgti“. Jėzus nori, kad mes kiekvienas skelbtume Evangeliją aplinkiniams žmonėms.

Jėzus ėjo dulkėtu kalnų takeliu į Nazareto sinagogą. Šis takelis Jam buvo gerai žinomas, juk Jis su Savo miestelio gyventojais kiekvieną sabatos dieną eidavo pagarbinti Dievo. Tuo metu žmonės Jį priimdavo kaip gerą, atjaučiantį žmogų – dailidės Juozapo sūnų.

Kai Jėzui suėjo trisdešimt metų, Jį pakrikštijo Jordano upėje Jo pusbrolis Jonas. Po to Jis išėjo į dykumą, kur praleido keturiasdešimt dienų ir buvo velnio gundomas, ir grįžo į Galilėją, kad pradėtų Savo tarnavimą. Atėjo laikas Jėzui papasakoti žmonėms apie Dievą, kurį Jis pažįsta geriau už kitus. O taip pat paaiškinti, kodėl Jis užgimė šioje žemėje. Tai buvo laikas skelbti Gerąją žinią žmonėms.

Jėzus atsisėdo su kitais vyrais, atėjusiais į pamaldas, kur skaitė Šventąjį Raštą. Kai Jis atsistojo skaityti, Jam padavė pranašo Izaijo papiruso ritinį. Jėzus iškilmingai perskaitė gerai žinomus šių eilučių žodžius: „Viešpaties Dvasia ant Manęs, nes Jis patepė Mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams. Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo, akliems – regėjimo; siuntė vaduoti prislėgtųjų ir skelbti Viešpaties malonės metų“ (Lk 4, 18–19).

Tuo metu visi į Jį įdėmiai žiūrėjo. Baigęs skaityti, Jėzus suvyniojo ritinį, padavė jį patarnautojui ir atsisėdo į Savo vietą.

„Šiandien, – pasakė Jis, – išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai“ (21eil.).

Bet tą dieną žmonės dar nebuvo pasiruošę priimti Gerąją išgelbėjimo žinią. Juk dėl to, kad žmogus pasijustų laimingas išgijęs, praregėjęs, išsilaisvinęs, pirmiausia jis turi suprasti, kad jam to reikia. Daugelis žydų nesuprato, kad jiems reikia to, ką siūlo jiems Jėzus. Todėl jie nepriėmė Jo kaip Gelbėtojo.

Ir mūsų laikais daugelis žmonių taip pat elgiasi. Vieni, kurie supranta, iškart priima Gerąją žinią, kad Jėzus jiems atnešė džiaugsmą, išgydymą ir laisvę, o kiti – ne. Jėzus laukia iš tų žmonių, kurie save vadina Jo mokiniais, kad ir jie pasielgs taip pat, kaip elgėsi Jo mokiniai tais senais laikais. Jis juos siuntė po du, ir jie skelbė pasauliui Gerąją žinią, kaip nugalėti nuodėmę. Jie išlaisvino daug pavergtųjų iš šėtono pančių, kai jie išgydė ligonius, ir išvarinėjo demonus. Džiaugsmas apėmė daugelį namų ir kaimų.

Tam, kad turėtum ramybę, reikia išgirsti ir priimti Gerosios žinios teikiamą viltį. Šėtonas užsiima tuo, kad suteiktų žmogui skausmą ir neviltį. Liūdesys ir baimė sukausto žmonių širdis, kaip kalinio grandinėmis kalėjime. O Jėzus atėjo į šį pasaulį sutraukti nuodėmės pančius ir išlaisvinti žmogų.

Geroji žinia yra tai, kad Jėzus atėjo į žemę išgelbėti mus iš nuodėmės. Jis sakė: „Aš atėjau žmonėms parodyti Dievo meilę. Aš jums duosiu ramybę. Aš suteiksiu jums džiaugsmo ir pasitenkinimo gyvenimu. Jūsų širdis aš padarysiu laisvas“. Tai Jis yra ta džiaugsminga žinia, kurios reikia kiekvienam žmogui. Tas, kas myli Jėzų, negali apie tai nutylėti. Jis visiems pasakos, ką Išgelbėtojas padarė dėl jo. Tai Kristaus misija, kurią Jis vykdė ir nori, kad ir mes sektume Juo.

Šiuo metu koku būdu jūs galite skelbti Gerąją žinią aplinkiniams žmonėms? Dievas siūlo kiekvienam asmeniškai savarankiškai liudyti. Jūsų liudijimo metodas gali skirtis nuo jūsų draugų. Bet jeigu jūs nepasitikite savimi, kad tinkamai galėsite papasakoti žmonėms apie Išgelbėtoją, tai pasakykite Dievui: „Brangusis Viešpatie! Dėkoju Tau už tai, kad Tu išgelbėjai mane. Dėkoju Tau už tai, kad padedi išspręsti kiekvieną mano problemą ir dovanoji man džiaugsmą. Prašau, išmokyk mane papasakoti žmonėms apie Tave, suteik man ryžtingumo. Padaryk mano širdį panašią į Tavo, kad aš galėčiau matyti kelią, kuriuo nori, kad aš eičiau ir neščiau džiaugsmą pasauliui“.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Gerosios žinios skelbimo stebuklas“.

Iš popieriaus lapo padarykite garsiakalbį, ant jo užrašykite įsimintiną eilutę ir padėkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melskitės, kad jums atsirastų noras ir galimybės papasakoti kitiems žmonėms apie savo Draugą – Jėzų Kristų.

Pirmadienis

Perskaitykite Iz 61, 1.

Sudarykite įvairių būdų bendravimo su žmonėmis sąrašą, kuriuos būtų galima panaudoti skelbiant Gerąją žinią.

Paprašykite suaugusių peržiūrėti ir papildyti šį sąrašą.

Iš to sąrašo išrinkite tuos metodus, kuriais jūs asmeniškai galėtumėte pasinaudoti, pasakojant žmonėms apie Kristų.

Melskitės, kad Dievas jums padėtų būti mandagiais, taktiškais, bendraujant su žmonėmis.

Antradienis

Perskaitykite Iz 6, 1–2.

Padarykite keturis suvenyrus, kurie vaizduotų, kad Jėzus gali duoti tikrą džiaugsmą ir pasitenkinimą.

Šiuos suvenyrus padovanokite savo liūdintiems pažįstamiems. Pasimelskite už šiuos žmones.

Trečiadienis

Perskaitykite Iz 61, 1–3.

Parašykite giesmę ar eilėraštį apie tai, kad Jėzus suteikė džiaugsmo jūsų gyvenimui.

Su draugais nueikite į lauką. Sustokite eile vienas prieš kitą ir pašnibždomis kalbėkite. Didindami tarpusavio atstumą, kalbėkite garsiau. Kiek toli vienas nuo kito galite nueiti, kad girdėtumėte, ką kalba jūsų draugas?

Melsdamiesi padėkokite Dievui už tai, kad jums nereikia šaukti, kad Jis jus išgirstų, nes Jis visada šalia.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Lk 4, 16–21. Palyginkite šias eilutes su Iz 61, 1–3.

Iškepkite keletą keksų ir pavaizduokite juose besišypsančius veidus.

Šiuos keksus padovanokite tiems žmonėms, su kuriais jūs norite pasidalyti džiaugsmu, kurį dovanoja mums Viešpats Jėzus.

Maldoje padėkokite Dievui ir pagarbinkite Jį už džiaugsmą, kurį Jis mums suteikė.

Penktadienis

Savo šeimos ratelyje perskaitykite Iz 61, 1–3. Šias eilutes pirmą kartą skaitykite tyliai, viltingu balsu, o antrą kartą – garsiau, su įsitikinimu.

Su savo šeima išmokite giesmę ar eilėraštį, kurį jūs sukūrėte.

Sustokite ratu ir tegu kiekvienas pasako ką nors gero, kas per tą savaitę su juo atsitiko.

Visi kartu melskitės, kad Dievas padėtų jūsų šeimoms patirti pasitenkinimą, džiaugsmą ir laimę Jėzuje, kad šie palaiminimai galėtų plisti ir į aplinkinius žmones.

8 pamoka

MISIONIERIAI, PIRMYN!

Įsimintina eilutė: „Tad eikite ir padarykite Mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs“ (Mt 28, 19–20).

Tyrinėjimo tekstai: Iz 66, 18–23.

Pagrindinė mintis: Kai dalyvaujame misijos darbe, mes tarnaujame Dievui.

Ar kada nors svajojote tapti misionieriumi lakūnu, kuris skrenda į tolimas vietas ir padeda žmonėms? O, gal būt, jūs svajojote tapti gydytoju, kuris gydo žmones? Kaip tapti mokytoju misionieriumi? Misijos darbui reikalingų šiuo metu yra daug profesijų. Sužinokime apie tai daugiau.

Darius per televizorių žiūrėjo vaizdo įrašą apie našlaičius vaikus.

Šios laidos vedėjas sakė: „Jėzus Kristus nuoširdžiai priėmė kiekvieną žmogų, kurį tik sutiko Savo kelyje, nepaisant to, kur jis gyvena, kokios kūno spalvos, turtingas ar vargšas. Viešpats myli visus. Būtent tai pranašas Izaijas turėjo omenyje, sakydamas, kad Mesijas surinks visas tautas. Šiandien aš jus kviečiu aukoti daugiau, negu paprastai, kad žinia apie Jo meilę paplistų plačiai, po visą pasaulį. Pagalvokite, ar galėtumėte atsiduoti šiai tarnystei! Aš vėl ruošiuosi važiuoti pas šiuos vaikus ir su džiaugsmu galėčiau jus paimiti su savimi!“

Mažas berniukštis paėmė nuo stalo metalinę ruletę ir išbėgo.

– Ei! Sugrižk! – sušuko Darius jam įkandin. Bet berniukas negrižo. Jis paėmė darbo įrankį, kuris priklausė studentų grupei, padėjusiai remontuoti vaikų namus. Daugelis čia gyvenančių vaikų buvo paimiti tiesiog iš gatvės, o kai kurie išvis neprisiminė savo tėvų. „Koks šio berniuko vardas?“ – pagalvojo Darius.

– Kaip gi tu čia dirbi? – Darius paklausė vienos grupės auklėtojos Gabrielės.

– Tai nepaprasta. Daugelis šių vaikų nežino, kas yra tėvų meilė. Vogimas buvo jų pragyvenimo būdas, iš to jie maitinosi. Kiekvieną dieną mes prašome Jėzaus išminties ir meilės Jo brangiausiems vaikams.

Gabrielė Dariui pasakė, kad to mažo berniuko vardas yra Vytas. „Viešpatie Jėzau, prašau, parodyk man, kaip su Tavo meile pasiekti Vyto širdį“.

Kitą rytą Darius vėl pamatė šį mažąjį vagį.

– Sveikas! – nusišypsojo Darius, siūlydamas jam keksą, kurį iškepė mama. – Vytai, nori kekso? Vytas įdėmiai žiūrėjo į Darių, stengdamasis suprasti, iš kur jis žino jo vardą.

– Vaišinkis, – švelniai, bet įtikinamai sakė Darius. Vytas atsilaužė nedidelį gabaliuką ir vėl nubėgo.

Darius kiekvieną dieną ieškojo būdų, kaip užkariauti ypatingą dėmesį šio mažojo berniuko. Jis skaitė Vytui Biblijos istorijas. Kartais jie grūmėsi, o kartais netgi meldėsi. Dvi darbo savaitės nepastebimai prabėgo ir artinosi laikas Dariui važiuoti į namus. Jis pagalvojo, kad reikėtų ką nors padovanoti Vytui. Prisiminė, kad

jo Biblijoje yra skirtukas. Džiaugsmingai paėmė skirtuką ir antroje pusėje užrašė: „Vytai, Jėzus myli tave, ir aš taip pat. Darius“. Atsisveikindamas su auklėtojais, Darius pamatė Vyta, laikantį rankose savo vienintelį žaisliuką – mažą iš audinio padarytą šuniuką. Darius pasisodino Vyta ant kelių ir pasakė:

– Aš dovanuju tau šį skirtuką. Dabar aš turiu išvažiuoti, bet visada aš prisiminsiu tave.

Darius apkabino berniuką ir ruošėsi eiti.

Netikėtai į Dariaus ranką Vytas įdėjo savo mažąjį šuniuką ir pasakė:

– Tai tau prisiminimui nuo manęs.

Dabar Darius dažnai savo pinigus aukoja Vytui. Jis tikisi, kad vėl galės dalyvauti vaikų namų statybose ir remonte. Žaislinis šuniukas tupi ant jo rašomojo stalo. Šiuo metu visame pasaulyje misionieriai skelbia Evangelijos žinią. Tose vietose, kur nėra Septintosios dienos adventistų bažnyčios, misionieriai gyvena tarp vietinių gyventojų. Teikdami medicininę pagalbą, jie paprastu būdu gali liudyti apie Jėzaus meilę. Jie tikisi, kad daugelis žmonių, kurie dar nėra girdėję džiaugsmingos Evangelijos žinios, kreipsis į Dievą, ją išgirdę.

Pavyzdžiui, vietos gyventojams skelbiama Evangelija, giedamos giesmės, skaitomos Biblijos istorijos, rodomos paprastos Biblijos scenos.

Daugelį žmonių supažindina su Jėzumi pasaulinis adventistų radijas.

Yra daugelis būdų kaip skelbti Gerąją Jėzaus žinią visam pasauliui. Dievui reikia žmonių, kurie su džiaugsmu šia žinia dalytųsi su kitais. Labai greitai ateis diena, kai įvairių tautybių žmonės bus surinkti į dangaus buveines, kur kiekvieną savaitę garbintų Viešpatį. Ką jūs galėtumėte padaryti, kad ir kiti žmonės būtų ten, kartu su jumis?

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Misionieriai, pirmyn!“

Ant popieriaus lapo užrašykite įsimintiną eilutę, gražiai apipavidalinkite ir padėkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melskitės, kad galėtumėte dalyvauti misijos darbe ten, kur gyvenate.

Pirmadienis

Perskaitykite Iz 66, 18–23.

Norėdami daugiau sužinoti apie mūsų bažnyčios veiklą ir planus, jei yra galimybė, galite pasižiūrėti internete www.adventist.org.

Parašykite ir elektroniniu paštu pasiųskite laišką ar atviruką tam, kas tuo metu tarnauja misijos darbe.

Melskitės už visus misionierius.

Antradienis

Perskaitykite Mt 10, 1–16.

Įsivaizduokite, kad jūs reporteris. Paruoškite interviu su vienu studentu, kuris pirmą kartą buvo išvykęs į misijos kelionę.

Suraskite daugiau informacijos apie šalį, į kurią norėtumėte nuvažiuoti kaip misionierius.

Maldoje prašykite Dievo suteikti jums galimybę tarnauti Jam ten, kur esate.

Trečiadienis

Perskaitykite Apd 13, 1–3.

Pagal Apaštalų darbų knygą ar žemėlapi, esantį Biblijos gale, pasekite, kur vyko Paulius ir Barnabas. Kiek kartų Paulius buvo misijos kelionėse?

Melsdamiesi dėkokite Dievui už žmones, kurie noriai vyksta skelbti Evangelijos.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Apd 8, 26–39.

Suraskite žemėlapyje Antiochiją.

Ką jūs galėtumėte sužinoti apie šią šalį ir misionierių darbus joje?

Pasirinkite bet kokią šalį ir melskitės už misionierių darbą toje šalyje.

Penktadienis

Savo šeimos ratelyje perskaitykite istoriją „Misionieriai, pirmyn!“

Paprašykite, kad tėvai papasakotų, kaip jie sužinojo apie krikščionišką Septintosios dienos adventistų bažnyčią.

Kartu su savo šeimos nariais pasvarstykite, kaip tapti misionieriumi savo kaimynams. Sudarykime veikimo planą, kaip galėtumėte dalyvauti misijos darbe tarp tų žmonių, kurie gyvena toli nuo mūsų.

Visi kartu giedokite giesmę, kurią norėtumėte giedoti danguje.

9 pamoka

PRADŽIOJE BUVO ŽODIS

Įsimintina eilutė: „Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas... Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa“ (Jn 1, 1.4).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 1, 1–5.

Pagrindinė mintis: Jėzus, mūsų Kūrėjas, atnešė mums gyvybę ir šviesą.

Ar teko jums būti visiškoje tamsoje? Kaip tuo momentu jūs jautėtės? Ar norėjote toje vietoje pabūti ilgesnį laiką?

Jonas sėdėjo prie medinio stalo. Prieš jį ant stalo šiurkštaus paviršiaus gulėjo švarus pergamento gabalėlis. Rytinė dangaus pusė pradėjo šviesėti. Po kelių minučių jau neberekės žibintuvo, kuris buvo už jo.

Dėl senyvo amžiaus, jis ne visada galėjo gerai miegoti, todėl iki saulės patekėjimo jis dažnai prabusdavo. Bet dėl to jis nesijaudindavo. Jonas labiausiai mėgo šį paros laiką, kai pirmieji rytiniai saulės spinduliai, nušvitę danguje, pradeda išstumti naktį. Jis mėgavosi tyła, kai nauja diena tik prasidėdavo. Jo jaunystės metai – tai žvejybos Galilėjos jūroje pabaiga. O dabar šios valandos skirtos bendravimui su Dievu.

Jonas įdėjo plunksną į rašalinę ir susimąstė. Visi, kurie asmeniškai pažinojo Jėzų, jau seniai išėjo iš šio gyvenimo. Liko jis vienas. Jeigu jis neparašys, ką pats asmeniškai matė, girdėjo ir jautė, tai greičiausiai gali tapti prarastu turtu. Buvo labai svarbu parinkti teisingus žodžius, kad tiksliai perduotų tai, ką jis turėjo omenyje. Juk tie, kuriems rašė Jonas, negalės susitikti su Jėzumi ir kalbėtis asmeniškai su Juo veidas į veidą. Kokiu būdu pranešti tiesą žmonėms, kas buvo Jėzus ir dėl ko Jis atėjo?

Nuo ko pradėti? Jonas vėl padažė plunksną rašalinėje ir pradėjo rašyti: „Pradžioje...“ Pradžioje... Pradžioje buvo Dievas. Jėzus – tai Dievas. Jėzus – tai Kūrėjas, kuris viską sukūrė Savo žodžiu. Jo žodis buvo toks stiprus, kad viskas įgavo gyvybę, ką Jis tik norėjo matyti.

Padėjęs plunksną, Jonas paglostė savo ilgą, žilą barzdą. Taip, Savo žodžio jėga Jėzus sukūrė šį pasaulį ir viską jame. Jo žodis labiausiai matomas. Jėzus kalbėjo žmonėms gyvenimiškais palyginimais, nuoširdžiai perteikdamas Savo meilę. Jėzus visą laiką kalbėjo apie Savo Tėvą. Neabejotinai, Jis atėjo parodyti žmonėms Tėvą, kad kiekvienas Jį pažintų.

Taip ir buvo! Jo žodžiai buvo meilės ir gyvybės žinia. Tai buvo pradžioje, dar prieš sukuriant pasaulį. Dievas yra meilė, ir Kristus atėjo į žemę ją apreikšti. Ši Meilė, sukūrė pasaulį, suteikė jam gyvybę ir užgimė žemėje, kad numirtų, tuo pačiu gražindamas žmonėms gyvybę, kurią šėtonas atėmė.

Ši žinia taip pat buvo ir šviesa. Ji, tartum saulė, kiekvieną rytą kylanti virš horizonto, spindi savo garbingumu. Ši šviesa teikia gyvybę.

„Nenuostabu, kad aš iškart palikau žvejybą ir sekiau Jėzų“, – samprotavo Jonas.

Tai buvo aišku. Jonas dar kartą padažė plunksną rašalinėje ir pasižiūrėjo į parašytus žodžius: „Pradžioje...“ Žinoma! „...Buvo Žodis!“ Žodis, kuris sukūrė gyvybę; Žodis, kuris tapo žinia apie Dievą; Žodis, kuris buvo Dievas. „Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą“, – Jonas rašė

toliau (Jono 1, 1–2). Mintys ėjo taip greitai, kad vos spėjo jas užrašyti. Jeigu įsiklausius į plunksnos skleidžiamą garsą, tai būtų galima pastebėti pauzes tais momentais, kai ji dažoma rašalinėje. Vienas trumpas iškvėpimas užgesino žibintuvo liepsną, nes jau neberekėjo, tapo visiškai šviesu.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Pradžioje buvo Žodis“.

Žodyne pasižiūrėkite žodžio „žodis“ reikšmę. Koks apibrėžimas labiausiai patiktų Jonui? Kodėl?

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melsdamiesi dėkokite Dievui, kad Jis siuntė Savo Žodį į mūsų pasaulį.

Pirmadienis

Perskaitykite Jn 1, 1–5.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje savais žodžiais parašykite įsimintiną eilutę, kad geriau suprastumėte, ką Jonas bandė mums pranešti.

Kokia šviesa jūsų namuose jums labiausiai patinka? Kodėl? Kuo ši šviesa primena jums Jėzų?

Melsdamiesi prašykite Dievo padėti jums skleisti Jo šviesą tiems, kuriems labiausiai reikia.

Antradienis

Žibinto ar žakės apšviestoje patalpoje paimkite ir atsiverskite savo Bibliją.

Perskaitykite Pr 1, 1–3. Kuo šios eilutės panašios į Jn 1, 1–5? Kaip jūs manote, kodėl Jonas pradėjo savo Evangeliją būtent šiais žodžiais?

Užgesinkite žvakę arba žibintą. Sėdėdami tamsoje, pagalvokite, kaip gyventumėte visiškoje tamsoje?

Melsdamiesi dėkokite Dievui už Jėzų.

Trečiadienis

Perskaitykite Mt 5, 14–16.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite savo nuomonę, ką Jėzus turėjo omenyje, kviesdamas Savo pasekėjus būti pasaulio šviesa?

Pagalvokite, į ką panaši šviesa? Kokią įtaką ji daro aplinkos daiktams? Kaip galima palyginti su tuo, kokią įtaką Jėzus Kristus daro žmonių gyvenimams?

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums būti šviesa šiame pasaulyje.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Jn 1, 4–5.

Sudarykite sąrašą įvairių šviesos rūšių. Kada kiekviena iš jų naudojama? Prisiminkite, kada jums teko daugiausiai pasinaudoti šviesa? Kaip tai galima sulyginti su Jono 1, 5?

Savo pamąstymus užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Kam nors papasakokite įsimintiną eilutę.

Melsdamiesi prašykite Dievo duoti jums teisingą supratimą, tyrinėjant Biblijos eilutes.

Penktadienis

Dar kartą perskaitykite istoriją „Pradžioje buvo Žodis“. Ar per šią savaitę pasikeitė jūsų supratimas, ką norėjo parašyti Jonas?

Kam nors papasakokite, ką Jonas turėjo omenyje, rašydamas, kad Jėzus – tai Žodis.

Palyginkite žodžius: „gyvybė“, „šviesa“, „žodis“. Kokia bendra mintis sieja kiekvieną iš jų? Koks yra esminis skirtumas?

Jeigu jus kas nors apibūdintų trim žodžiais, kokius žodžius jūs norėtumėte išgirsti?

Melsdamiesi dėkokite Dievui už Jėzų Kristų, kuris yra Žodis, Gyvybė ir Šviesa.

10 pamoka

GYVENDAMAS ŠALIA MŪSŲ

Įsimintina eilutė: „Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“ (Jn 1, 14).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 1, 14; Hbr 2, 14–18.

Pagrindinė mintis: Jėzus atėjo, kad parodytų žmonėms, kaip labai Dievas juos myli.

Ar teko jums išvykti į kitą gyvenamą vietą? Ar jums patiko nauji kaimynai? Kokių būdu jūs suradote naujus draugus?

Iš visų Kristaus mokinių, kurie gyveno kartu su Jėzumi, ėjo, bendravo, valgė bendrą maistą, liko tik Jonas. Jis nusprendė parašyti viską, ką matė, girdėjo, kas vyko tuo metu. Labai svarbu buvo parinkti teisingus žodžius, kad teisingai papasakotų tiems, kurie niekada nebuvo sutikę Jėzaus, kaip žmogaus. Kas gi Jis iš tiesų buvo.

„Taip, Jis buvo Dievas, – pagalvojo Jonas. – Jis buvo Dievas, Savo žodžio jėga sukūręs pasaulį. Jis buvo visada. Bet štai Jis nusprendė palikti Savo puikius dangiškus namus ir ateiti į žemę, nugalėti nuodėmę. Jis tapo žmogumi“.

Jonas paėmė plunksną ir įmerkė ją į rašalinę. „Žodis. Žinia apie tai, kas yra Dievas. Priėmė žmogaus pavidalą“. „Žodis tapo kūnu“ – jis parašė pergamente. „Bet tai daugiau, negu tapti žmogumi, – pagalvojo Jonas. – Jis taip pat buvo įžymi, nepaprasta Asmenybė. Jis traukė žmones prie Savęs. Žmonės klausėsi Jo žodžių ir gerėjosi Jo darbais. Kur tik Jis ėjo, didžiulė minia sekė paskui Jį. Žmonės kviesdavo Jį į savo namus, nešė Jam savo vaikus. Jie Jį mylėjo. Ir Jis juos mylėjo. Jis buvo Dievas, bet taip pat Jis buvo kaip vienas iš mūsų“.

Jonas prisiminė kai kuriuos Jėzaus padarytus stebuklus. Pirmasis stebuklas buvo per vestuvių puotą Kanos Galilėjoje. Kieno tai buvo vestuvės – jis neprisiminė. Bet jis prisiminė Marijos veidą, kai ji, priėjusi prie Jėzaus, pasakė, kad vyno nebėra. Tokiu atveju vestuvės galėjo gėdingai baigtis jaunajam ir jo tėvams. Jėzus nenorėjo, kad šis iškilmingumas taptų liūdesiu. Todėl Jis vandenį pavertė vynu. Taip, apie šį atvejį verta papasakoti.

Po to jis prisiminė, kaip Jėzus prikėlė mirusį našlės sūnų. Ši nelaiminga moteris taip liūdėjo savo sūnaus, kad Jėzus negalėjo praeiti pro šalį nesuteikęs pagalbos. Taigi Jis gražino tai moteriai sūnų.

Vėliau mirė Jo artimas draugas Lozorius. Jį taip pat Jėzus prikėlė. Bet prieš tai iš Jo akių liejosi ašaros, todėl, kad Jis kartu liūdėjo su Savo mirusio draugo artimaisiais. Tie, kurie matė Jėzaus liūdesį, suprato, kaip labai Jėzus mylėjo Lozorių.

„Taip, Jis mus mylėjo, – pagalvojo Jonas. – Jam neturėjo reikšmės, koks žmogus į Jį kreipdavosi pagalbos, kokios jis giminės. Jis buvo mūsų dalimi. Kad parodytų Dievo meilę, nebuvo geresnio būdo, kaip tapti žmogumi, kaip vienas iš mūsų, ir gyventi šalia mūsų, užjausti ir gydyti mūsų ligas, dalytis mūsų džiaugsmu ir mirti ant kryžiaus už mūsų nuodėmes. O po to Jis sakė mums, kad žiūrėdami į Jį, mes galim matyti Tėvą. Todėl, susipažindamas su Jėzumi, negali netikėti, kad Tėvas mus taip pat myli, kaip ir Jis, gyvendamas tarp mūsų. Jis parodė, koks iš tikrųjų yra Dievas“. Jonas, padažęs plunksną rašalinėje, perskaitė: „Ir Žodis tapo kūnu“.

„Taip, – pagalvojo Jonas. – Ir dar daugiau: „Ir gyveno tarp mūsų, mes regėjome Jo šlovę, šlovę Tėvo, Viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos“ (Jn 1, 14).

Jonas pagalvojo: „Aš labai žaviuosi tuo, kad Dievas taip mus pamilo, jog atėjo gyventi tarp mūsų, būti tokiu pat kaip mes. To dėka mes galime pažinti mylinčio dangaus Tėvo nuoširdų charakterį. Tai ir yra tikroji palaima“.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Gyvendamas šalia mūsų“.

Pradėkite mokyti atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melskitės, kad Dievas padėtų jums suprasti tikrąją reikšmę, dėl ko Jėzus pakeitė gyvenamą vietą, kad taptų mūsų „Kaimynu“.

Pirmadienis

Perskaitykite Jn 1, 14.

Kokią pagrindinę mintį šiomis eilutėmis Jonas bandė mums pranešti? Savo atsakymus užrašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Paprašykite, kad tėvai iš savo gyvenimo papasakotų atvejį, kai jie susipažino su žmogumi, apie kurį daug buvo girdėję. Kaip po jų realaus susipažinimo pasikeitė požiūris į tą žmogų?

Melskitės, kad jūs galėtumėte pažinti Jėzų tokį, koks Jis iš tiesų yra.

Antradienis

Perskaitykite Iš 25, 8. Ar ir kitais laikais Dievas buvo su Savo tauta?

Popieriaus lapą perskirkite pusiau. Kairėje pusėje parašykite žodį „Iki“, o žemiau parašykite, ką, jūsų nuomone, žmonės galvojo apie Dievą iki Kristaus atėjimo į žemę. Dešinėje pusėje parašykite „Po to“ ir parašykite, kaip galėjo pasikeisti žmonių požiūris į Dievą po Jėzaus gyvenimo ir mirties.

Melsdamiesi dėkokite Dievui už Jėzų Kristų, kuris atskleidė tiesą apie Dievą.

Trečiadienis

Perskaitykite Mt 1, 23.

Paklauskite trijų žmonių, kodėl jiems yra svarbus tas faktas, kad Dievas atėjo į žemę ir gyveno tarp žmonių.

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Kas iš jūsų pažįstamų nori išgirsti Gerąją žinią? Kaip jūs galėtumėte trims žmonėms padėti pažinti Jėzaus charakterį?

Melsdamiesi paprašykite Dievo duoti jums išminties ir ryžto paliudyti apie Jėzų trims, kurie Jo dar nepažįsta.

Ketvirtadienis

Šios pamokos įsimintina eilutė apima tik pirmąją pusę Jono 1, 14. Perskaitykite šią Biblijos eilutę iki galo, po to žodyne suraskite žodžio „šlovė“ reikšmę. Ar galite prisiminti tokius momentus, kai žmonės matė Dievo šlovę? (Žr. Iš 3, 1–6; 33, 18–23; 40, 34–38; Lk 9, 28–36.)

Pailiustruokite kokias nors tik ką perskaitytas Biblijos eilutes.

Kai pasireiškia Dievo šlovė, kokia tada būna žmonių reakcija? Kaip pasireiškia žmonių santykis su Dievu? Kodėl? Ar žmonės mato Dievo šlovę jumyse? Kodėl?

Melskitės, kad būtumėte aktyvūs ir efektingi Dievo žinios skelbėjai.

Penktadienis

Įsivaizduokite, kad jūs – Jonas. Jūsų nuomone, ką dar žmonėms svarbu žinoti apie Jėzų? Savo pamąstymus užrašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Perskaitykite 1 Tes 4, 16–17; Apr 21, 3. Kas įvyks, kai kiekvienas žmogus pamatys Jėzaus Kristaus šlovę?

Per šeimos pamaldas mintinai pasakykite įsimintiną eilutę. Taip pat papasakokite, kodėl Jėzus nusprendė ateiti į žemę ir gyventi kartu su žmonėmis.

Melsdamiesi dėkokite Dievui, kad Jis siuntė į žemę Savo Sūnų tam, kad mes sužinotume, kaip labai Jis mus myli.

11 pamoka

DIEVAS CENTRE

Įsimintina eilutė: „Parodyk man Savo kelius, Viešpatie, pamokyk mane apie Savo takus. Vesk mane Savo tiesa ir mokyk mane, nes esi Dievas, mano Gelbėtojas; Tavimi visados pasitikiu“ (Psl 25, 4–5).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 1, 39–55.

Pagrindinė mintis: Dievas nori, kad aš būčiau nuolankus, tada Jis galės būti mano gyvenimo centru.

Ar kada nors norėjote, kad visi į jus kreiptų dėmesį ir girtų jus? Jeigu taip atsitiko, kaip tuo momentu jūs jautėtės?

Marija ėjo dulkėtu keliu ir pagaliau pamatė Elzbietos namus. Tai buvo ilgas kelias, ir ji labai pavargo. Anksčiau ji dažnai vaikščiodavo Judėjos kalnuotomis vietomis ir taip nepavargdavo. Marija prisiminė, kad ji yra nėščia. Ir nors iš šalies tai dar nebuvo matoma, ji žinojo, kad būtent dėl tos priežasties ji taip pavargo.

Bet tikslas jau beveik buvo pasiektas. Taip malonu matyti Elzbieta, kuri taip pat laukėsi sūnaus. Elzbieta ir Zacharijas ilgą laiką neturėjo vaikų. O dabar Dievas jiems padarė stebuklą. Marija šią istoriją norėjo išgirsti išsamiau. Juk angelas jai sakė tik tai, kad Elzbieta jau šeštas mėnuo laukiasi kūdikio, ir kad Dievui nieko nėra negalimo. Taip galvodama, Marija šypsojosi. Ji apie tai žinojo, ir tai sustiprino jos tikėjimą.

Ir štai ji jau prieina prie namo durų, apžiūri kuklų būstą.

– Elzbieta? Tu namie? – paklausė Marija.

Elzbieta atsigrėžė. Jos akys nušvito iš džiaugsmo. Ji nustojo dirbti, o jos rankos instinktyviai palietė pilvą.

– Marija! – ji pagreitino žingsnį, kad greičiau galėtų apkabinti savo jaunąją giminaitę. – Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų, ir palaimintas tavo iščių vaisius! Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane? Štai vos tik tavo pasveikinimo garsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano iščiose (Lk 1, 42–44).

Marija kukliai nusišypsojo, girdėdama Elzbietos žodžius. Ji tai jau žinojo. „Laiminga įtikėjusi, juk išsipildys, kas Viešpaties jai pasakyta“ (45eil.).

Dėl šių žodžių Marija sekunde susimąstė. Ji netgi minties neturėjo netikėti angelo žodžiais. Dievas visada lieka ištikimas Savo žodžiams, argi ne taip? Žinoma, ji žinojo, kad per ją vyksta kažkas ypatingo.

Marija prabilo: „Mano siela šlovina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju, nes Jis pažvelgė į nuolankią Savo tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos, nes didžių dalykų padarė man Visagalis, ir šventas yra Jo vardas.”

Marija, pilna dėkingumo, atsisėdo ant kėdės ir paėmė šalto vandens puodelį, kurį jai siūlė Elzbieta. Po sunkios kelionės vandens skonis buvo ypatingai malonus.

– Jis maloningas iš kartos į kartą tiems, kurie Jo klauso. Jis parodo Savo rankos galybę ir išsklaido išdidžios širdies žmones. Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius, – kalbėjo Marija. Ji pagalvojo apie Izraelio tėvą Abraomą, kuris, palikęs savo namus, ėjo į nežinomą šalį. Jis ėjo todėl, kad Dievas liepė jam eiti. Dievas pagrįstai padarė Abraomą didžios tautos tėvu.

Ji pagalvojo apie Mozę, kuriam Dievas liepė išvesti žydus iš Egipto. Visoje Izraelio tautos istorijoje nebuvo didesnio vadovo kaip Mozė. Su juo kalbėjo pats Dievas. Jeigu kas nors ir turėjo pagrindo didžiutis, tai tik Mozė. Ir vis dėlto jis buvo vadinamas nuolankiausiu tarp žemėje gyvenusių žmonių.

Marija prisiminė Dovydą, kuris atsisakė keršyti karaliui Sauliui, nors ir turėjo galimybę tai padaryti. Saulius nuolatos ieškojo galimybės užmušti Dovydą. Dovydui buvo žadėtas Sauliaus sostas. Bet netgi tokioje situacijoje Dovydas atsisakė pažeminti Dievo pateptąjį. Toks buvo Dovydas, pastatęs didelį Jeruzalės miestą.

Ji pagalvojo ir apie kitus Izraelio ir Judėjos karalius, kurie nenorėjo gerbti Dievo. Jie garbino kanaaniečių stabus, dėl ko Izraelis buvo paimtas į nelaisvę. Jų didžioji sostinė Jeruzalė kartu su šventykla buvo sugriauta. Tūkstančiai žmonių buvo užmušti, o likusieji paimti į nelaisvę. Taip, Dievas visada padėjo nuolankiems žmonėms, kurie Jį laikė savo gyvenimo centru.

Kreipdamasi į Elzbieta, Marija tęsė: „Dievas parodo Savo rankos galybę ir išsklaido išdidžios širdies žmones. Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius. Jis ištiesė pagalbos ranką Savo tarnui Izraeliui, kad minėtų Jo gailestingumą, kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams – Abraomui ir jo palikuonims per amžius“ (Lk 1, 51–55).

Šypsodamos abi moterys žiūrėjo viena į kitą. Jas siejo tai, kad jos abi po savo širdimi nešiojo ypatingus sūnus. Jų abiejų laukė didis darbas. Pirmiausia, jos norėjo būti nuolankios širdies ir visada matyti Dievą savo gyvenimo centru.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Dievas centre“.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melsdamiesi prašykite Dievo parodyti jums Jo valią jūsų gyvenimui.

Pirmadienis

Perskaitykite Lk 1, 39–55.

Nuo 46 iki 55 eilutės dažnai vadinamos Marijos giesme. Kas, jūsų nuomone, šiose eilutėse yra svarbiausia? Savo atsakymus užrašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Įsimintinos eilutės kiekvieną žodį užrašykite ant skirtingų popieriaus lapų.

Melsdamiesi paprašykite Dievo vadovauti jums ir parodyti Jo kelius.

Antradienis

Perskaitykite 1 Sam 2, 1–10.

Šiose eilutėse suraskite tris frazes ar mintis, kurios atitiktų Lk 1, 46–55 eilutes.

Jas užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Pabandykite sudėlioti reikiama tvarka įsimintinos eilutės užrašytus žodžius ant atskirų lapelių.

Melsdamiesi prašykite Dievo nuolankios, ramios širdies.

Trečiadienis

Perskaitykite Sk 12, 3.

Ką jūs iš šio teksto sužinojote apie Mozės gyvenimą? Savo mintis užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Žodyne pasižiūrėkite žodžio „nuolankumas“ reikšmę ir užsirašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje. Iš penkių punktų sudarykite sąrašą, ką gali daryti nuolankus, nusizeminęs žmogus, o šalia sudarykite sąrašą, ko toks žmogus daryti negali.

Melskitės, kad Dievas visada būtų jūsų gyvenimo centru.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Pat 6, 16–17 ir 16, 18–19.

Ką reiškia žodis „išdidus“? Jei nežinote, tai jo reikšmę suraskite žodyne.

Paprašykite suaugusių papasakoti jums apie kokį nors išdidų žmogų. Su kokiu žmogumi jums labiau norėtusi turėti reikalą: su išdidžiu ar nuolankiu?

Kam nors papasakokite įsimintiną eilutę.
Melsdamiesi paprašykite Dievo jus apsaugoti nuo išdidumo.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas perskaitykite istoriją „Dievas centre“.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tokius dalykus, kuriuos vietoj Dievo jūs dažnai esate gundomi pastatyti savo gyvenimo centre.

Įsimintiną eilutę pasakykite savo artimiesiems. Taip pat savo šeimai atpasakokite Biblijos istoriją, kurią šią savaitę išmokote.

Melsdamiesi prašykite Dievo, kad padėtų jums visada Jį laikyti savo gyvenimo centru.

12 pamoka

ANGELAS BUVO TEISUS

Įsimintina eilutė: „Dėl širdingiausio mūsų Dievo gailestingumo mus aplankė šviesa iš aukštybių, kad apšviestų tūnančius tamsoje ir mirties ūksmėje, kad mūsų žingsnius pakreiptų į ramybės kelią“ (Lk 1, 78–79).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 1, 67–79.

Pagrindinė mintis: Dievas visada nori mus išgelbėti.

Ar jums teko ko nors ilgai laukti? Ką jūs jautėte, kai pagaliau išsipildė, ko laukėte? Ar buvo taip smagu, kad norėjosi iš džiaugsmo dainuoti?

Elzbieta galvojo, kad artinasi laikas gimti jų sūnui. Kitą savaitę sueis devyni mėnesiai nuo to laiko, kai Zacharijas tarnavo šventykloje, ir angelas jam pasakė, kad jam gims sūnus. Jau praėjo devyni mėnesiai nuo to laiko, kai Zacharijas suabejojo angelo žodžiais, devyni mėnesiai, kai Zacharijas negali kalbėti.

Elzbieta atsiduso. Dažniausia ji negalėjo suprasti, ką Zacharijas jai bando pasakyti. Jis taip pat dėl to labai liūdėjo. Todėl Zacharijui teko užrašyti tai, ką norėjo pasakyti. Toje situacijoje tai buvo geriausias bendravimo būdas, tačiau labai lėtas. Elzbieta pagalvojo: „Jau greitai ateis tas laikas, kai Zacharijas vėl galės kalbėti. Juk

angelas sakė, kad Zacharijas nekalbės iki vaiko gimimo dienos. Aš tikiu, kad tai įvyks artimiausiomis dienomis“.

Taip ir įvyko. Kaip angelas buvo pranešęs, Elzbieta pagimdė sūnų. Gimdymas buvo lengvas, kūdikis gimė stiprus ir sveikas. Apie tai išgirdę kaimynai atėjo pasveikinti tėvų ir pasidalyti su jais džiaugsmu. Bet Zacharijas vis dar tylėjo. Praėjo viena, kita, trečia diena. Zacharijas nekalbėjo. Šešta, septinta ir aštunta diena, kurią pagal žydų paprotį berniukas turėjo būti apipjaustytas ir jam suteiktas vardas. Vėl susirinko kaimynai ir draugai. Tai buvo džiaugsmingas ir laimingas įvykis. Kaimynai aptarinėjo juos jaudinančias temas. Pirmiausia jie aptarinėjo kūdikį ir jo tėvą.

– O kokį vardą suteiks vaikui? – paklausė kažkas.

– Manau, kad jį reikėtų pavadinti tėvo garbei Zacharijumi, – atsakė kitas.

– Gal būt jie nori pavadinti jį senelio garbei? – pastebėjo dar kažkas. –

Paprastai vaikas pavadinamas pagal kai kuriuos šeimos narius. – Elzbieta, o kaip jūs pavadinsite berniuką? Zacharijumi?

– Ne, – atsakė Elzbieta. – Ji su Zacharijumi jau buvo pamokyti, ką reiškia abejoti Dievo žodžiais, juk jiems buvo pasakyta, kaip pavadinti vaiką. – Jį pavadinsime Jonu, – pasakė Elzbieta.

– Visi svečiai nutilo. Jų veidai reiškė nuostabą.

Pagaliau kažkas paklausė:

– Jonas? Kodėl Jonas? Juk jūsų šeimoje nėra tokio vardo. Elzbieta, tu tuo tikra? Tu tikrai nenori vaiko pavadinti tėvo vardu?

– Zacharijas – labai geras vardas. Elzbieta nežino, ką kalba. Zacharijau, kaip tu nori pavadinti savo sūnų?

Kūdikio tėvas paėmė savo lentelę ir pradėjo rašyti: „Jo... vardas... Jonas“. Ir staiga, nelauktai, Zacharijas prakalbo!

„Šlovė Viešpačiui, Izraelio Dievui, kad aplankė Savo tautą ir atnešė jai išvadavimą. Jis pažadino gelbėtoją mums galingą Savo tarno Dovydo namuose, kaip nuo senų senovės buvo skelbęs Savo šventųjų pranašų lūpomis, jog mus išgelbės nuo priešų ir iš rankų tų, kurie mūsų nekenčia. Tuo Jis rodo mūsų protėviams gailestingumą ir atmena Savo šventąją sandorą“.

Zacharijo akys laimingai spinduliavo. Jo veidas švytėjo, nes Šventoji Dvasia nužengė ant jo. Jis paėmė mažąjį Jonuką ant rankų ir įdėmiai pasižiūrėjo į jį. Žnoma, Zacharijas turėjo ką pasakyti. „O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes tu eisi pirma Viešpaties Jam kelio nutiesti; tu mokysi Jo žmones išganymą pažinti per nuodėmių atleidimą. Dėl širdingiausio mūsų Dievo gailestingumo mus aplankė šviesa iš aukštybių, kad apšviestų tūnančius tamsoje ir mirties ūksmėje, kad mūsų žingsnius pakreiptų į ramybės kelią“.

Zacharijas pabučiavo sūnų. Viskas užbaigta. Ilgi tylos mėnesiai, ilgos mąstymo valandos. Ir dabar Zacharijas buvo įsitikęs, kad Dievas visada rūpinasi Savo tauta ir jos išgelbėjimu. Jono gimimas buvo viena nepaprasto gelbėjimo dalis, kuri jau pradėjo pildytis. Angelas buvo teisus, ir čia nėra jokių abejonių.

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Angelas buvo teišus“.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melsdamiesi paprašykite Dievo suprasti Jo išgelbėjimo planą.

Pirmadienis

Perskaitykite Zacharijo giesmę, užrašytą Lk 1, 67–79.

Iš šių eilučių išrinkite tris veiksmažodžius, kurie aiškiau atskleidžia Dievo gelbėjimo planą. Užrašykite juos savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje. Taip pat užrašykite, kodėl šie žodžiai jums turi ypatingą reikšmę.

Melsdamiesi padėkokite Dievui, kad Jis visada aktyviai dalyvauja mūsų išgelbėjimo plane.

Antradienis

Perskaitykite istoriją apie Zachariją ir Elzbieta, užrašytą Lk 1, 5–25 ir 1, 57–79.

Įsivaizduokite save vietoje Zacharijo, kai jam pasirodė angelas. Ką jūs būtumėte pagalvoję? Ką jūs būtumėte jautę jo vietoje? Savo mintis užrašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Iš popieriaus lapo iškirpkite saulę. Ant jos užrašykite įsimintinos eilutės pirmąją dalį ir pakabinkite vonios kambaryje ant veidrodžio.

Padėkokite Dievui, kad „mus aplankė Šviesa iš aukštybių“.

Trečiadienis

Perskaitykite dar kartą Lk 1, 68–79.

Įsivaizduokite save vietoje Zacharijo tą dieną, kai jis vėl galėjo kalbėti. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite mintis ir jausmus, kuriuos tuo momentu būtumėte jautę.

Suraskite arba nupieškite daiktą, kuris simbolizuotų tamsą. Ant jo užrašykite įsimintinos eilutės antrąją dalį. Padėkite jį vonios kambaryje ant veidrodžio šalia saulės.

Melsdamiesi prašykite Dievo padėti jums pasitikėti Dievo išgelbėjimo planu jūsų gyvenime.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Psl 91, 1–2 ir Pr 3, 15.

Ką šios eilutės sako mums apie tai, kaip seniai Dievas sugalvojo išgelbėti žmogų?

Savo pėdą uždėkite ant popieriaus lapo, apibrėžkite pieštuku jos kontūrus ir iškirpkite pagal jos kontūrus. Ant jos užrašykite įsimintinos eilutės trečiąją dalį ir vonios kambaryje uždėkite ant veidrodžio.

Kam nors papasakokite įsimintiną eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad jus vestų ramybės keliu.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas savo šeimos nariams perskaitykite arba atpasakokite istoriją „Angelas buvo teisus“.

Paklauskite kiekvieną iš jų, kokį pirmą žodį jie būtų ištarę po devynių mėnesių tylėjimo.

Kartu su savo šeimos nariais išmokite šios pamokos įsimintiną eilutę.

Paklauskite, ką, jų nuomone, reiškia posakis „taikos kelias“?

Padėkokite Dievui už tai, kad Jis visada rūpinosi mūsų išgelbėjimu ir sugalvojo mus išgelbėti dar prieš mums užgimstant.

13 pamoka

PAMATYTI DIEVĄ

Įsimintina eilutė: „Dangūs skelbia Dievo šlovę“ (Ps 19, 2). „Viešpaties Įstatymas tobulas; jis atnaujina gyvastį“ (Ps 19, 8). „Tegu Tau patinka mano žodžiai ir mano mintys, Viešpatie, mano Uola ir mano Atpirkėjas“ (Ps 19, 15).

Tyrinėjimo tekstai: Ps 19.

Pagrindinė mintis: Dievas parodo Save gamtoje, Savo Žodyje ir darbuose, kuriuos vykdo Šventoji Dvasia mūsų gyvenime.

– Sveika, mama! – sušuko Linas, įsėdęs į mašiną ir uždaręs dureles. – Įsivaizduoji, pastorius pakvietė pas save į namus visus Sabatos mokyklos mano klasės vaikus rytoj vakare. Mes planuojame paruošti nedidelę vakarienę ir pažaisti žaidimus. Aš noriu nueiti, ar galima?

Tėvas užvedė mašiną. Mama atsisukusi į sūnų nusišypsojo:

– Žinoma, galima, – atsakė ji. – Ar ką nors reikia nusinešti?

– O! Tai problema. Aš į vakarienę turiu atsinešti tai, ką pats paruošiu, – sukreipęs lūpas pasakė Linas.

Tėvas nusišypsojo:

– Tu gali pasiimti dėžutę traškučių ir butelį pieno, – pajuokavo jis.

– Labai juokinga! – sušuko Linas. – Bet tai dar ne viskas, – jis patogiaus atsisėdo. – Mes kiekvienas turime papasakoti, kaip mes matome Dievą gamtoje, arba kaip gamta mums padeda pažinti Dievą. Ar jūs galite duoti tokį pavyzdį?

Per veidrodėlį tėvas pasižiūrėjo į Liną.

– Aš galiu, – pasakė jis. – Bet tu negali naudotis mano pavyzdžiu. Tu pats turi sugalvoti.

– Na! Negalvojau, kad aš turiu raustis po enciklopediją tik dėl šio susitikimo. Keletą minučių mašinoje buvo tylu.

– Mama, ar tu gali man duoti pavyzdį, kurį aš galėčiau papasakoti susitikime? Mama nusišypsojo.

– Aš galiu pateikti savo pavyzdį, bet tėtis teisingas, tu pats turi šią užduotį atlikti.

– Gerai, – pikta pasakė Linas. – Bet nors man pasiūlykite mintį.

– Gerai. Paukščiai turi specialias liaukas. Jos išskiria riebalus, kurių dėka, paukščių plunksnos lieka sausos ir švarios. Purvas nelimpa prie sparnų. Biblijoje aliejus simbolizuoja Šventąją Dvasią. Kai mūsų širdyje gyvena Šventoji Dvasia, nuodėmės purvas negali prie mūsų prilipti.

– Labai gerai, – susimąstęs ištarė Linas. – Aš žinau pavyzdžių iš gamtos, bet negaliu jų palyginti su Šventosios Dvasios darbu.

– Pirmiausia tu turi pagalvoti apie pavyzdžius gamtoje ir atskirai apie Šventosios Dvasios darbus, o paskui tu juos gali sujungti į vieną, – pasakė tėvas. – Tai vadinasi „apmąstymas“, arba „apsvarstymas“.

– Puiku! – sušuko Linas.

– Kai tu kalbėjai apie apsvaistymą, aš prisiminiau kitą pavyzdį! – papildė mama. – Kai mes maitinamės sveiku, geru maistu ir apie tai galvojame, tai įsijungia į darbą mūsų maisto virškinimo sistema, ir tas maistas pavirsta mūsų dalimi. To dėka mes tampame stiprūs, sveiki ir apsaugoti nuo ligų. Jeigu mes apmąstome Dievo Žodį, tai įgyjame dvasinę sveikatą ir jėgą. Tokiu atveju mes būsim apsaugoti nuo nuodėmės. O žmonės galės matyti, ką Dievas veikia mūsų gyvenime.

– Gerai! – sušuko tėvas. – Štai dar pavyzdys. Izaijas sakė: „Bet tie, kurie pasitiki Viešpačiu, atgaus jėgas, pakils tarsi erelių sparnais, ir nepavargs bėgdami, nepails eidami“ (Iz 40, 31).

– Kartais ereliams tenka nuskristi labai didelį atstumą, kad surastų sau maisto. Ir jeigu jie visą dieną ar ilgesnį laiką būna be maisto, tai išsenka jų jėgos ir negali toli nuskristi. Todėl ereliai naudoja šiltą orą, kylantį nuo žemės, kaip elevatorių. Šis šiltas oras gali erelį pakelti aukštai į dangų. Ir paskui jis neplasnodamas sparnais lygiai sklendo.

– Tai primena tą atvejį, kai mes meldžiamės, kad Šventoji Dvasia ateitų pas mus ir priartintų mus prie Dievo. Mes negalime priartinti prie Jo, plasnodami „sparnais“, tai yra savo pastangomis ir darant gerus darbus, – papildė tėvas.

– Kaip tiksliai pasakyta! – žavėjosi Linas. – Tai man padės surasti tinkamą pavyzdį rytdienos susitikimui pas pastorį.

– Jei nori, aš išmokysiu tave kepti pyragą, kad rytoj galėtum nunešti savo rankomis padarytą patiekalą? – pasiūlė mama. – Tau tai patiks, jog jį visiškai nesunku paruošti.

– Gerai! – sutiko Linas. O paskui šypsodamasis ištarė: – Pastorius sakė, kad jis irgi kažką savo rankomis paruoš. Man įdomu, kas tai bus.

– O štai dar vienas pavyzdys iš gamtos. Kai valgome, mes visada jaučiame maisto skonį. Bet kai jis būna virškinamas, mes nejaučiame. Kaip organizmas gauna būtinas maisto medžiagas, taip pat nejaučiame. Mes paprastai jaučiamės gerai, – sakė tėvas.

– Palaukit minutėlę! Mano protas kažką svarsto! – sušuko Linas. – Voverės rudenį surenka riešutus ir grybus ir saugo juos iki žiemos, iki to momento, kai prireiks maisto. Biblijoje yra eilutė, kuri pažymi, kad mums reikia saugoti Dievo žodžius savo širdyse. Ateis momentas, kai jų mums prireiks. Tiesa?

– Labai geras pavyzdys, – pagyrė tėvas Liną. – Aš nenustebsiu, jeigu tu iki rytdienos susitikimo surasi daugelį pavyzdžių, kur galime matyti Dievo darbus gamtoje ir visų mūsų aplinkoje!

Sabata

Pasidalykite savo įspūdžiais apie šią pamoką su savo tėvais ar draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Pamatyti Dievą“.

Pradėkite mokytis atmintiną eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melsdamiesi prašykite Dievo išmokyti Jį matyti ir suprasti Jo pamokas.

Pirmadienis

Perskaitykite Psl 19, 2–7.

Savo rankomis kažką padarykite, kas apibūdintų jus.

Pažiūrėkite teleprogramas apie gamtą, šia tema perskaitykite knygų ir jei yra galimybė, pasižiūrėkite internete informaciją apie gamtos pasaulį.

Padėkokite Dievui, kad Jis mums apreiškia Save per gamtą.

Antradienis

Perskaitykite Psl 19, 8–12.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje sudarykite sąrašą, kas jums padeda gyvenime patirti džiaugsmą, būti išmintingais, neliūdėti ir t.t.

Melsdamiesi dėkokite Dievui, kad Jis Save apreiškia per Savo Žodį.

Trečiadienis

Perskaitykite Psl 19, 12–14.

Su kuo nors iš suaugusių apsvarstykite keletą pamokų iš gamtos pasaulio.

Melsdamiesi dėkokite Dievui, kad Jis pasireiškia per pamaldžių krikščionių gyvenimą.

Ketvirtadienis

Paanalizuokite Psl 119 ir nustatykite, kas šioje psalmėje jums primena 19 Psalmės aprašymą.

Šios analizės rezultatus užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Melskitės, kad Dievas jums duotų išminties, džiaugsmo ir išsimokslinimo per Jo Žodį.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas mintinai pasakykite įsimintinas eilutes.

Pasidalykite tuo, ką sužinojote apie Dievą per gamtos pasaulį.

Pasiūlykite savo šeimos nariams ant popieriaus pavaizduoti tai, kokios mintys iškils skaitant Psalmę 19, 2–7. Po to pažiūrėkite vienas kito piešinius ir apsvarstykite.

Visi kartu padėkokite Dievui, kad yra stebuklingi dalykai, per kuriuos Jis mums apsireiškia.